

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 oktober 2016

WETSONTWERP

**houdende instemming met het Akkoord
tussen het Koninkrijk België en het
Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve
van Aruba, inzake de uitwisseling van
inlichtingen met betrekking tot belastingen,
gedaan te Den Haag op 24 april 2014**

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	5
Voorontwerp	27
Advies van de Raad van State	28
Wetsontwerp	32
Akkoord	33

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 octobre 2016

PROJET DE LOI

**portant assentiment à l'Accord
entre le Royaume de Belgique et le
Royaume des Pays-Bas, en ce qui
concerne Aruba, en vue de l'échange
de renseignements en matière fiscale,
fait à La Haye le 24 avril 2014**

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs	5
Avant-projet	27
Avis du Conseil d'État	28
Projet de loi	32
Accord	33

De regering heeft dit wetsontwerp op 25 oktober 2016 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 25 octobre 2016.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 4 november 2016 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 4 novembre 2016.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: *Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*
 QRVA: *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
 CRIV: *Voorlopige versie van het Integraal Verslag*
 CRABV: *Beknopt Verslag*
 CRIV: *Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*

PLEN: *Plenum*
 COM: *Commissievergadering*
 MOT: *Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: *Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
 QRVA: *Questions et Réponses écrites*
 CRIV: *Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
 CRABV: *Compte Rendu Analytique*
 CRIV: *Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*

PLEN: *Séance plénière*
 COM: *Réunion de commission*
 MOT: *Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel : publications@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Het Akkoord, ondertekend te Den Haag op 24 april 2014, heeft tot doel om, op verzoek en spontaan, inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden uit te wisselen tussen België en Aruba.

Het sluiten van dit Akkoord kadert in een proces waarbij België met zoveel mogelijk Staten en rechtsgebieden akkoorden wil sluiten die voorzien in de uitwisseling van fiscale inlichtingen, met inbegrip van bankgegevens, volgens de standaard die is ontwikkeld door de OESO.

Het Akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

De voornaamste karakteristieken van het Akkoord zijn de volgende:

- wat België betreft is het Akkoord van toepassing op belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van België of van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen;*
- het Akkoord voorziet in de uitwisseling (op verzoek) van inlichtingen die relevant zijn voor de toepassing van de nationale wetgeving aangaande de door het Akkoord beoogde belastingen;*
- het Akkoord voorziet in de mogelijkheid om spontaan inlichtingen uit te wisselen, wanneer een Staat van oordeel is dat sommige inlichtingen waarvan hij kennis heeft, van nut kunnen zijn voor de Partnerstaat;*
- het Akkoord voorziet uitdrukkelijk in de uitwisseling van inlichtingen die in het bezit zijn van onder meer banken en andere financiële instellingen;*
- het Akkoord bepaalt uitdrukkelijk aan welke voorwaarden inzake vorm en inhoud een geldig verzoek dient te voldoen;*
- het Akkoord bevat specifieke voorwaarden en richtlijnen voor het houden van een (grensoverschrijdende) belastingcontrole in de Partnerstaat;*
- een verzoek om inlichtingen mag worden afgewezen wanneer het verzoek niet conform het Akkoord is ingediend, wanneer de inlichtingen onderworpen zijn*

RÉSUMÉ

L'Accord, signé à La Haye le 24 avril 2014, a pour objet l'échange de renseignements en matière d'impôts, sur demande et spontané, entre la Belgique et Aruba.

La conclusion du présent Accord s'inscrit dans un processus en vertu duquel la Belgique souhaite conclure avec le plus grand nombre d'États et de juridictions des accords qui prévoient l'échange de renseignements fiscaux, y compris de renseignements bancaires, conformément au standard élaboré par l'OCDE.

L'Accord s'inspire largement du Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale.

Les caractéristiques principales de l'Accord sont les suivantes:

- L'Accord, en ce qui concerne la Belgique, s'applique aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte de la Belgique ou de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;*
- L'Accord prévoit l'échange (sur demande) des renseignements pertinents pour l'application de la législation interne relative aux impôts visés par l'Accord;*
- L'Accord prévoit la possibilité d'échange spontané de renseignements, lorsqu'un État estime que certains renseignements dont il dispose peuvent être utiles pour l'État partenaire;*
- L'Accord prévoit expressément l'échange de renseignements détenus notamment par les banques et autres établissements financiers;*
- L'Accord définit expressément les conditions de fond et de forme auxquelles doit répondre une demande valable;*
- L'Accord énonce des conditions et des directives spécifiques pour la conduite d'un contrôle fiscal (transfrontalier) dans l'État partenaire;*
- une demande de renseignements peut être rejetée lorsque la demande n'est pas soumise en conformité avec l'Accord, lorsque les renseignements*

aan de vertrouwelijkheid of een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, wanneer het bekendmaken van de inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde of wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij die discriminatie inhoudt van een burger van de aangezochte Partij ten opzichte van een burger van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt. Bovendien mag een aangezochte Partij niet weigeren inlichtingen te verstrekken om de loutere reden dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt;

- er zijn in het Akkoord strikte regels inzake de vertrouwelijkheid van de gevraagde inlichtingen opgenomen. Elke andere aanwending van de inlichtingen dan diegene die zijn voorzien in het Akkoord, kan enkel mits de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de aangezochte Partij;*

- er is voorzien in een regeling voor onderling overleg ingeval van moeilijkheden of twijfelpunten betreffende de interpretatie of de toepassing van het Akkoord. Deze procedure kan ook worden gebruikt om bijkomende maatregelen af te spreken aangaande de uitwisseling van inlichtingen of grensoverschrijdende belastingcontroles.*

sont soumis à la confidentialité ou dévoileraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, lorsque la communication des renseignements serait contraire à l'ordre public ou lorsque les renseignements permettent d'appliquer une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante qui est discriminatoire à l'encontre d'un citoyen de la Partie requise par rapport à un citoyen de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances. En outre, une Partie requise ne peut pas refuser de fournir des renseignements pour la simple raison que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée;

- l'Accord comporte des règles strictes en matière de confidentialité des renseignements demandés. Toute utilisation des renseignements à des fins autres que celles prévues dans l'Accord n'est possible que moyennant l'autorisation écrite expresse de la Partie requise;*

- une procédure amiable est prévue en cas de difficultés ou de doutes concernant l'interprétation ou l'application de l'Accord. Cette procédure peut également être utilisée pour convenir de mesures complémentaires concernant l'échange de renseignements ou les contrôles fiscaux transfrontaliers;*

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt heden aan uw instemming het Akkoord, gedaan te Den Haag op 24 april 2014, tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, voor Aruba, inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen (hierna “het Akkoord” genoemd).

Overeenkomstig de beslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie “Buitenlands beleid” van 18 mei 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter.

A. Algemene context waarin het Akkoord moet worden gezien

In een mondiale economie is het essentieel dat de Staten samenwerken op fiscaal vlak, meer bepaald om de Staten in staat te stellen hun belastingwetgeving toe te passen en te doen naleven. Door een efficiënte samenwerking op fiscaal vlak kan men ervoor zorgen dat belastingplichtigen die toegang hebben tot grensoverschrijdende verrichtingen niet meer mogelijkheden tot fraude en belastingontduiking hebben dan die welke slechts op hun eigen nationale markt actief zijn. Het voortbestaan van een open wereldeconomie is afhankelijk van internationale samenwerking, daaronder begrepen internationale samenwerking op fiscaal vlak.

De uitwisseling van inlichtingen vormt een essentieel onderdeel van die internationale samenwerking op fiscaal vlak. Het is voor de Staten een efficiënte manier om hun eigen belastinggrondslagen te beschermen en om de “belastingparadijzen” en schadelijke belastingpraktijken te bestrijden.

De uitwisseling van inlichtingen kan op verschillende manieren verlopen. Indien het gaat om een algemene belastingovereenkomst met betrekking tot inkomstenbelastingen, volgt de uitwisseling van inlichtingen uit een bepaling die gebaseerd is op artikel 26 van het OESO-Model van belastingovereenkomst. Wanneer het sluiten van een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting niet opportuun blijkt te zijn, kan de uitwisseling van inlichtingen worden georganiseerd door een akkoord ad hoc waarvan de bepalingen gebaseerd zijn op het OESO-Model van Akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

België heeft ervoor gekozen om met Aruba een akkoord te sluiten dat beperkt is tot de uitwisseling van

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le gouvernement soumet aujourd’hui à votre assentiment l’Accord, fait à La Haye le 24 avril 2014, entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, en vue de l’échange de renseignements en matière d’impôts (ci-après “l’Accord”).

Conformément à la décision adoptée par la Conférence Interministérielle “Politique étrangère” du 18 mai 2011, il s’agit d’un traité à caractère mixte.

A. Contexte général dans lequel s’inscrit l’Accord

Dans une économie mondiale, la coopération fiscale entre les États est essentielle notamment pour permettre aux États d’appliquer et de faire respecter leurs législations fiscales. Une coopération fiscale efficace permet de faire en sorte que les contribuables qui ont accès à des opérations transnationales n’aient pas davantage de possibilités de fraude et d’évasion fiscales que ceux qui n’interviennent que sur leurs propres marchés nationaux. La pérennité d’une économie mondiale ouverte dépend de la coopération internationale, y compris en matière fiscale.

L’échange de renseignements constitue une partie essentielle de cette coopération internationale en matière fiscale. Il s’agit d’un moyen efficace pour les États de protéger leurs propres bases d’imposition et de lutter contre les “paradis fiscaux” et les pratiques fiscales dommageables.

L’échange de renseignements peut reposer sur divers mécanismes. Dans le cas d’une convention fiscale générale concernant l’impôt sur le revenu, l’échange de renseignements découle d’une disposition inspirée de l’article 26 du Modèle de Convention fiscale de l’OCDE. Lorsque la conclusion d’une convention préventive de la double imposition ne semble pas opportune, l’échange de renseignements peut être organisé par un accord ad hoc dont les dispositions sont basées sur le Modèle OCDE d’Accord sur l’échange de renseignements en matière fiscale.

La Belgique a opté pour la conclusion avec Aruba d’un accord limité à l’échange de renseignements en

inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden (Tax Information Exchange Agreement (TIEA)). Door de beperkte omvang van de economie van Aruba en van de economische relaties tussen België en Aruba leek het voor de Belgische autoriteiten thans niet aangewezen om met Aruba een algemeen dubbelbelastingverdrag te sluiten.

Aruba is een eiland in de Caraïbische Zee met als hoofdstad Oranjestad. Sinds de afscheiding van de Nederlandse Antillen in 1986 is Aruba een Staat van het Koninkrijk der Nederlanden. Het heeft een oppervlakte van 193 km² en telt ongeveer 107 000 inwoners.

Net als Curaçao en Sint-Maarten:

- is Aruba een autonome Staat van Nederland, maar hangt het van Nederland af voor zijn defensie en buitenlandse betrekkingen.

- maakt Aruba geen deel uit van de Europese Unie maar is het een geassocieerd gebied.

Aruba heeft een regering die geleid wordt door een minister-President en heeft een parlement dat samengesteld is uit 21 verkozenen.

Het heeft een kleine, open economie die vooral teert op toerisme. Nadat het aantal toeristen een aanzienlijke terugval kende in de nasleep van 11 september 2001 ziet Aruba zijn toeristische sector sinds een aantal jaren herleven, onder impuls van het investeringsbeleid dat daartoe gevoerd wordt. Tot er in 2009 een einde kwam aan die activiteit, vormden de raffinage en de opslag van aardolie een van de belangrijkste pijlers van de economie van Aruba.

Aruba is sterk afhankelijk van de invoer en probeert zijn uitvoer uit te breiden om een evenwichtiger handelsbalans te bereiken. De laatste jaren kreeg de economie van het eiland twee aanzienlijke schokken te verwerken: de financiële crisis en het sluiten van zijn olieraffinerij. Ondanks een voortdurende ontwikkeling van zijn toeristische sector kende het reële BBP een terugval van 15 % tijdens de periode 2009-2010, hetgeen een belangrijke weerslag had op de fiscale inkomsten van de Staat. In 2013 bereikte de openbare schuld van Aruba het zorgwekkende niveau van 73,6 % van het BBP en bedroeg de werkloosheidsgraad 7,6 %. Aruba kende een deflatie van 2,4 % en zag zijn reële BBP met 3,9 % groeien. Het BBP van Aruba bedroeg 2 588,9 miljoen US dollar en het BBP per inwoner 24 428,8 US dollar.¹

¹ Centrale Bank van Aruba, <http://www.cbaruba.org/cba/read-Blob.do?id=3142>.

matière fiscale (Accord d'échange de renseignements fiscaux ("TIEA")). Etant donné l'importance limitée de l'économie d'Aruba et des relations économiques entre la Belgique et Aruba, les autorités belges ont estimé qu'il n'était pas opportun actuellement de conclure une convention générale préventive de la double imposition avec Aruba.

Aruba est une île de la mer des Caraïbes, dont la capitale est Oranjestad. Depuis sa séparation des Antilles néerlandaises en 1986, Aruba forme un État du Royaume des Pays-Bas. Sa superficie est de 193 km² et elle est peuplée d'environ 107 000 habitants.

Comme Curaçao et Sint-Maarten, Aruba:

- est un État autonome des Pays-Bas, mais en dépend pour la défense et les relations extérieures;

- ne fait pas partie de l'Union européenne mais y est associée.

Elle dispose d'un gouvernement dirigé par un ministre-Président, et d'un parlement, composé de 21 membres élus.

Aruba est une petite économie ouverte qui vit principalement du tourisme. Après avoir connu une chute importante du nombre de touristes suite au 11 septembre 2001, Aruba voit son secteur touristique reprendre de la vigueur depuis quelques années, encouragé par les politiques d'investissement menées en ce sens. Le raffinage et le stockage du pétrole ont constitué un pan important de son économie, avant la fin de cette activité en 2009.

Aruba est fortement dépendante de ses importations et tente de développer ses exportations afin d'atteindre un meilleur équilibre de sa balance commerciale. L'économie d'Aruba a souffert de deux chocs importants durant les dernières années: la crise financière et la fermeture de son industrie de raffinage du pétrole. Malgré un développement continu du secteur du tourisme, le PIB réel a connu une chute totale de 15 % sur la période 2009-2010, ce qui a eu un impact important sur les rentrées fiscales de l'État. En 2013, la dette publique d'Aruba a atteint le niveau préoccupant de 73,6 % du PIB et le taux de chômage s'élevait à 7,6 %. Aruba a connu une déflation de 2,4 %, et une croissance du PIB réel de 3,9 %. Le PIB d'Aruba s'élevait à 2 588,9 millions d'US dollars et le PIB par habitant à 24 428,8 US dollars.¹

¹ Centrale Bank van Aruba, <http://www.cbaruba.org/cba/read-Blob.do?id=3142>.

In het algemeen geldt er in Aruba voor vennootschappen een klassiek stelsel van belastingheffing, d.w.z. dat winst belastbaar is aan een algemeen tarief van 28 % en de uitgekeerde winst na belasting belastbaar is aan 5 % of 10 % in hoofde van de aandeelhouder. Naamloze vennootschappen (NV's), Aruba vrijgestelde vennootschappen (AVV) en vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (VBA) zijn in principe onderworpen aan de algemeen geldende regels inzake winstbelasting (aan het tarief van 28 %), behalve indien ze gevestigd zijn in een vrijgestelde zone. In dit laatste geval wordt de winst die verband houdt met de in de vrijgestelde zone verrichte activiteiten belast aan 2 %.

Op aanvraag en onder welbepaalde voorwaarden gelden volgende speciale belastingmaatregelen:

— NV's, AVV's en VBA's kunnen opteren voor fiscale transparantie,

— NV's en VBA's kunnen opteren voor het "imputatiebelastingstelsel",

— AVV's en VBA's kunnen opteren om te worden vrijgesteld van winstbelasting en dividendbelasting indien ze welbepaalde activiteiten uitoefenen (holding-activiteiten, financieringsactiviteiten, beleggingsactiviteiten of het beheer van intellectuele en industriële eigendomsrechten).

1. Aanvangspunt van het proces ter bestrijding van de "belastingparadijzen" en de schadelijke belastingpraktijken.

Het aanvangspunt van dit proces ligt in 1996, wanneer de lidstaten van de OESO vastgesteld hebben dat het nodig was om toezicht te houden op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. De voortschrijdende mobiliteit van kapitalen mag dan al een onbetwistbare rol gespeeld hebben in de economische groei, ze heeft ook de belastingstelsels van de verschillende Staten tegen elkaar uitgespeeld.

Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen. Op het vlak van investeringsbeslissingen heeft die toestand een verstoring van het evenwicht teweeggebracht, die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De OESO werd er door zijn lidstaten dan ook mee belast om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

En principe, les sociétés sont soumises à Aruba à un régime classique d'imposition, à savoir que les bénéficiaires sont imposables à un taux général de 28 % et que les bénéfices distribués après impôt sont imposables à 5 % of 10 % dans le chef du détenteur des actions. Les sociétés anonymes (NV's), les sociétés exemptées d'Aruba (AVV) et les sociétés à responsabilité limitée (VBA) sont en principe soumises aux règles générales en vigueur en matière d'imposition des bénéfices (au taux de 28 %), sauf si elles sont situées dans une zone franche. Dans ce dernier cas, les bénéfices liés aux activités menées dans la zone franche sont imposés au taux de 2 %.

Sur demande et à certaines conditions strictes, les règles d'imposition spéciales suivantes sont en vigueur:

— les NV, AVV et VBA peuvent opter pour la transparence fiscale;

— les NV et les VBA peuvent opter pour le "régime d'imputation fiscale";

— les AVV et les VBA peuvent opter pour l'exonération de l'impôt sur les bénéfices et sur les dividendes si elles exercent des activités bien définies (activités de holding, de financement, d'investissement ou gestion de droits de propriété intellectuelle et industrielle).

1. Point de départ du processus visant à lutter contre les "paradis fiscaux" et les pratiques fiscales dommageables.

Le point de départ de ce processus se situe en 1996, lorsque les pays membres de l'OCDE ont constaté qu'il était nécessaire de contrôler les conséquences fiscales de la libéralisation progressive des échanges et des investissements internationaux. En effet, si le développement de la mobilité des capitaux a été un incontestable facteur de croissance économique, il a également mis en concurrence les systèmes fiscaux des différents États. Cette concurrence a conduit à une surenchère dans l'adoption d'incitants et à l'essor des paradis fiscaux.

Cette situation a engendré des distorsions au niveau des décisions d'investissement qui sont préjudiciables, d'une manière générale, aux budgets de la plupart des pays. L'OCDE a, dès lors, été chargée par ses pays membres de mettre au point des mesures pour lutter contre ces distorsions.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria worden vastgelegd die kenmerkend zijn voor “belastingparadijzen” en schadelijke belastingpraktijken. Dat rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op gecoördineerde wijze te bestrijden. Tot die maatregelen hoorden met name het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingautoriteiten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

De eerste concrete resultaten van de werkzaamheden van de OESO hadden betrekking op de lidstaten van de OESO. In 2000 heeft het Comité voor fiscale zaken van de OESO² immers verklaard dat alle OESO-lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens zouden moeten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte Staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die door de lidstaten (en door de Staten die het statuut van waarnemende Staat hebben) werden genomen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover twee rapporten werden gepubliceerd, het ene in 2003 en het andere in 2007.

2. Start van het proces in de landen die geen lid zijn van de OESO en focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2000 mochten vertegenwoordigers van landen die geen OESO-lidstaat waren deelnemen aan de werkzaamheden die binnen de OESO werden verricht. Momenteel nemen er reeds meer dan 100 landen deel aan die werkzaamheden, die vooral gericht zijn op de uitwisseling van inlichtingen. Die werkzaamheden worden verricht binnen het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen (aanvankelijk Mondiaal Forum inzake fiscaliteit genoemd). In 2002 heeft dit Forum een Modelakkoord uitgewerkt dat beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Mondiaal Forum pleit voor het sluiten van akkoorden conform de beginselen die in dat Modelakkoord zijn opgenomen. De uitwisseling

² Het Comité voor fiscale zaken van de OESO is een werkgroep die is samengesteld uit hoge ambtenaren van de belastingadministraties van de 30 lidstaten.

Sur la base de ce mandat, l'OCDE a présenté en 1998 un rapport fixant les critères qui caractérisent les “paradis fiscaux” et les pratiques fiscales dommageables. Ce rapport recommandait l'adoption d'une série de mesures de nature unilatérale, bilatérale ou multilatérale afin de lutter, de façon coordonnée, contre ces régimes et ces pratiques. Au nombre de ces mesures figuraient notamment la levée des dispositions limitant l'accès des autorités fiscales aux informations détenues par les banques ainsi que l'usage plus intensif et plus efficace des procédures d'assistance administrative internationale.

Les premiers résultats concrets des travaux de l'OCDE concernaient les pays membres de l'OCDE. En 2000, le Comité des Affaires Fiscales de l'OCDE² a, en effet, déclaré que tous les pays membres de l'OCDE devraient autoriser leurs administrations fiscales à accéder aux renseignements bancaires en vue d'échanger ceux-ci avec leurs partenaires conventionnels. D'autres recommandations ont également été faites aux pays membres, notamment l'interdiction des comptes bancaires anonymes ou l'obligation d'échanger des renseignements dans les cas où l'État requis n'a pas besoin des renseignements demandés pour l'application de sa propre législation fiscale. Les initiatives prises par les États membres (et par ceux ayant le statut d'observateurs) ont fait l'objet d'un examen détaillé dans deux rapports, l'un publié en 2003 et l'autre en 2007.

2. Ouverture du processus aux pays non membres de l'OCDE et focalisation sur l'échange de renseignements en matière fiscale

En 2000, les travaux menés au sein de l'OCDE se sont ouverts aux représentants de pays non membres de l'OCDE. Actuellement, déjà plus de 100 pays participent à ces travaux, lesquels sont concentrés sur l'échange de renseignements. Ces travaux se déroulent au sein du Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements (initialement baptisé Forum Mondial sur la fiscalité). En 2002, ce Forum a mis au point un Modèle d'accord limité à l'échange de renseignements en matière fiscale. Le Forum Mondial encourage la conclusion d'accords conformes aux principes repris dans ce Modèle. Parmi ces principes, figure l'échange d'informations bancaires. Depuis 2006, un rapport annuel expose les progrès accomplis en matière de

² Le Comité des Affaires Fiscales de l'OCDE est un groupe de travail composé de hauts fonctionnaires représentant les administrations fiscales des 34 pays membres (nombre de membres actuel).

van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die in de betrokken landen is gemaakt aangaande transparantie en uitwisseling van inlichtingen.

Als gevolg van die werkzaamheden werd tevens een nieuwe paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 (Uitwisseling van inlichtingen) van het OESO-Model van belastingverdrag inzake inkomen en vermogen van juli 2005. De nieuwe paragraaf 5 laat een Staat niet langer toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Dientengevolge hadden België, Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland in 2005 voorbehoud aangetekend bij die nieuwe paragraaf 5.

De OESO-normen inzake uitwisseling van inlichtingen hebben in oktober 2008 de goedkeuring gekregen van het Comité van Experts in Internationale Fiscale Samenwerking van de Verenigde Naties, dat ze heeft opgenomen in de Modelovereenkomst inzake dubbele belasting tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden. Ze zijn aldus uitgegroeid tot de standaard op wereldvlak.

3. Aansluiting van België bij het internationaal proces

België heeft in het dubbelbelastingverdrag dat op 27 november 2006 met de Verenigde Staten werd gesloten een bepaling opgenomen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5 van het OESO-Model. Door dit te doen aanvaardde ons land voor de eerste keer om te voldoen aan de van een andere Staat afkomstige vraag naar bankgegevens.

Onmiddellijk na het sluiten van die Overeenkomst heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties (OESO, Europese Unie en de Verenigde Naties) laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere Staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijksoortig was aan die welke met de Verenigde Staten werd overeengekomen. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van onze verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-Model van belastingverdrag heeft België overigens vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België heeft zich in maart 2009 volledig aangesloten bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die in de schoot van de OESO werden uitgewerkt. Die nieuwe vooruitgang heeft als volgt vorm gekregen:

transparence et d'échange de renseignements au sein des pays concernés.

Suite à ces travaux, un nouveau paragraphe 5 a également été introduit à l'article 26 (Echange de renseignements) du Modèle OCDE de convention fiscale concernant le revenu et la fortune de juillet 2005. Le nouveau paragraphe 5 ne permet plus à un État de refuser de communiquer des renseignements au seul motif que ceux-ci sont détenus par une banque. En 2005, la Belgique, le Luxembourg, l'Autriche et la Suisse avaient par conséquent chacun émis une réserve sur ce nouveau paragraphe 5.

Les normes OCDE d'échange de renseignements ont emporté l'adhésion, en octobre 2008, du Comité d'experts de la Coopération internationale en matière fiscale de l'ONU, qui les a introduites dans le Modèle de convention concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement. Elles sont, ainsi, devenues le standard au niveau mondial.

3. Adhésion de la Belgique au processus international

La Belgique a introduit une disposition analogue à l'article 26, paragraphe 5 du Modèle OCDE dans la Convention fiscale conclue avec les États-Unis le 27 novembre 2006. Ce faisant, pour la première fois, notre pays acceptait de satisfaire aux demandes de renseignements bancaires provenant d'un autre État.

Dans la foulée de cette Convention, la Belgique a fait savoir dès janvier 2007 dans les enceintes internationales (OCDE, Union Européenne et ONU) qu'elle était disposée à négocier, au cas par cas, avec d'autres États une disposition conventionnelle similaire à celle conclue avec les États-Unis. Cette ouverture de la Belgique n'a été suivie d'aucune initiative de nos partenaires conventionnels. Par ailleurs, dans la version de 2008 du Modèle de convention fiscale de l'OCDE, la Belgique a maintenu sa réserve de principe mais a clairement indiqué qu'elle était disposée à accepter, au cas par cas, une disposition relative à l'échange de renseignements bancaires.

En mars 2009, la Belgique s'est pleinement ralliée aux normes de transparence et d'échange de renseignements élaborées au sein de l'OCDE. Cette nouvelle avancée s'est concrétisée:

- door op 11 maart 2009 mede te delen dat België het voorbehoud introk dat het had aangetekend bij artikel 26, paragraaf 5 van het OESO-Model;

- door het voorstel dat de minister van Financiën heeft gedaan aan zijn ambtgenoten van de EU en van de OESO om die bepaling op te nemen in de overeenkomsten die België met elke lidstaat van de OESO en van de EU heeft gesloten;

- door de beslissing om vanaf 1 januari 2010 binnen het kader van de spaarrichtlijn over te gaan tot het automatisch uitwisselen van inlichtingen, zonder het einde af te wachten van de overgangperiode (de interesten die vanaf 1 januari 2010 in België betaald worden, zijn sinds 2011 onderworpen aan een automatische uitwisseling van inlichtingen door België).

4. *Versnelling van het internationaal proces en opstellen van “witte”, “grijze” en “zwarte” lijsten*

De samenkomst van de G 20 in Londen op 2 april 2009 heeft het proces waarbij de Staten zich aansloten bij de internationale standaard aanzienlijk versneld. Tegen de achtergrond van de economische en financiële crisis werd die samenkomst afgesloten met het innemen van bijzonder krachtige standpunten. De nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken werd nog eens bevestigd en tegen de Staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de internationale standaard werd met sancties gedreigd. Er werd een reeks tegenmaatregelen naar voren gebracht: de belastingplichtigen en de financiële instellingen verplichten nog meer inlichtingen te verstrekken die betrekking hebben op transacties waarbij die “niet meewerkende” Staten betrokken zijn; elke belastingvermindering of -aftrek weigeren voor betalingen aan begunstigden die in die Staten wonen; belastingen heffen van die betalingen ...

Dezelfde dag heeft de OESO een document gepubliceerd waarin de 84 Staten die toen deel uitmaakten van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen over drie lijsten werden verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de internationale standaard.

In een eerste “**witte**” lijst” waren de Staten opgenomen waar die standaard reeds wezenlijk ingevoerd werd.

Een tweede “**grijze**” lijst” bevatte een tussen categorie met Staten die zich weliswaar bij de internationale standaard hadden aangesloten maar deze

- par l’annonce, le 11 mars 2009, de la levée de la réserve que la Belgique avait formulée à l’égard de l’article 26, paragraphe 5 du Modèle OCDE;

- par la proposition faite par le ministre des Finances à ses homologues de l’UE et de l’OCDE d’introduire cette disposition dans les conventions qui lient la Belgique à chacun des pays membres de l’OCDE et de l’UE;

- par la décision de passer à l’échange automatique de renseignements dans le cadre de la directive épargne dès le 1er janvier 2010 sans attendre la fin de la période transitoire (les intérêts payés en Belgique à partir du 1er janvier 2010 font l’objet, depuis 2011, d’un échange automatique de renseignements par la Belgique).

4. *Accélération du processus international et établissement de listes “blanches”, “grises” et “noires”*

Le mouvement d’adhésion des États au standard international s’est considérablement accéléré à la suite de la réunion du G 20 à Londres le 2 avril 2009. En raison du contexte de crise financière et économique, cette réunion s’est soldée par des prises de position particulièrement fortes. Le besoin de transparence et de coopération internationale en matière fiscale a été réaffirmé et les États réticents à adhérer au standard international ont été menacés de sanctions. Une série de contre-mesures ont été évoquées: exiger que les contribuables et les institutions financières fournissent davantage d’informations en ce qui concerne les transactions impliquant ces États “non coopératifs”; refuser toute réduction d’impôt ou déduction fiscale en ce qui concerne les versements effectués au profit de bénéficiaires résidant dans ces États, prélever des taxes sur ces versements,...

Le même jour, l’OCDE a rendu public un document répartissant les 84 États participant à l’époque au Forum Mondial sur la transparence et l’échange de renseignements en trois listes en fonction des progrès accomplis par chacun d’eux dans la mise en œuvre du standard international.

Une **première liste “blanche”** reprenait les États qui avaient déjà substantiellement mis en œuvre ce standard.

Une **deuxième liste “grise”** établissait une catégorie intermédiaire d’États qui, bien qu’ayant adhéré à ce standard, n’avaient pas encore procédé à sa mise en

nog niet hadden ingevoerd op een manier die als voldoende beoordeeld wordt. Deze lijst is verdeeld in twee onderafdelingen.

In de eerste onderafdeling vindt men de landen die in het licht van de criteria van het onder punt 1 hierboven vermelde OESO-rapport van 1998 als belastingparadijzen moeten beschouwd worden. Aruba werd in 2000 door de OESO bestempeld als een “belastingparadijs”, maar nadat het land op 31 mei 2001 verklaarde dat het zich aansloot bij de internationale standaard werd het ten gevolge daarvan opgenomen in de eerste onderafdeling van de “grijze” lijst.

De tweede onderafdeling bevatte de “andere financiële centra”; het is in die onderafdeling, die voor dergelijke gevallen in het leven werd geroepen, dat België werd ondergebracht. Opdat een Staat in de witte lijst kon worden opgenomen moest deze immers ten minste twaalf overeenkomsten hebben gesloten die voorzien in een administratieve bijstand die beantwoordt aan de internationale standaard. Begin april 2009 kon België zich slechts beroepen op de ondertekening van de Overeenkomst met de Verenigde Staten.

De derde “zwarte” lijst” omvatte de Staten die zich er nog niet toe verbonden hadden om de internationale standaard toe te passen.

De “grijze” en “zwarte” lijsten zijn inmiddels leeg gelet op de algemene aansluiting bij de internationale standaard.

5. Het afsluiten door België van akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen

België, dat van de tweede lijst wenste te verdwijnen, heeft dan de inspanningen opgevoerd die sinds maart 2009 werden geleverd om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moesten maken.

Dankzij die inspanningen heeft België op zeer korte tijd 12 akkoorden ondertekend die voorzien in een administratieve bijstand die beantwoordt aan de eisen van de internationale standaard. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de “witte” lijst met Staten waar de internationale standaard reeds wezenlijk ingevoerd werd.

De Regering is verder gegaan met het in maart 2009 aangevatte proces, opdat België op termijn met de meeste landen – en in ieder geval met alle belastingparadijzen -inlichtingen, daaronder begrepen bankgegevens, kan uitwisselen met het oog op de toepassing van

œuvre dans une mesure jugée suffisante. Cette liste comporte deux subdivisions.

Dans la première subdivision sont classés les pays qui, au regard des critères du rapport de l’OCDE de 1998 mentionné au point 1 ci-avant, doivent être considérés comme des paradis fiscaux. En 2000, Aruba été qualifiée de “paradis fiscal” par l’OCDE mais, le 31 mai 2001, ce pays a déclaré adhérer au standard international et a dès lors été repris dans la première subdivision de la liste “grise”.

La deuxième subdivision reprenait les “autres centres financiers”; c’est dans cette catégorie, créée pour les besoins de l’espèce, qu’avait été placée la Belgique. En effet, pour qu’un État puisse figurer dans la liste blanche, celui-ci devait avoir signé au moins douze accords prévoyant une assistance administrative répondant aux exigences du standard international. Or, début avril 2009, la Belgique ne pouvait se prévaloir que de la signature de la Convention avec les États-Unis.

La **troisième liste “noire”** regroupait les États ne s’étant pas encore engagés à appliquer le standard international.

Les listes “grise” et “noire” sont désormais vides en raison de l’adhésion généralisée au standard international.

5. Conclusion par la Belgique d’accords d’échange de renseignements

La Belgique, désireuse de quitter la deuxième liste, a alors intensifié les efforts entrepris depuis mars 2009 pour signer le plus rapidement possible des accords internationaux permettant l’échange de renseignements bancaires.

Grâce à ces efforts, la Belgique a signé dans un délai très court 12 accords prévoyant une assistance administrative répondant aux exigences du standard international. Ce faisant, la Belgique est reprise, depuis le 17 juillet 2009, dans la liste “blanche” des États qui ont déjà substantiellement mis en œuvre le standard international.

Le gouvernement a poursuivi le processus entamé en mars 2009 afin qu’à terme la Belgique puisse échanger des renseignements, y compris des renseignements bancaires, avec la plupart des pays – et en tout cas avec tous les paradis fiscaux – en vue d’appliquer sa

zijn belastingwetgeving. Dit Akkoord met Aruba kadert in de voortzetting van dit proces.

6. Peer review

In september 2009 heeft het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen beslist om een systeem in te voeren waarmee kan geëvalueerd worden in welke mate de internationale normen daadwerkelijk door de deelnemende Staten worden toegepast. Dat systeem, "beoordeling door gelijken" genoemd ("peer review") omdat het onderzoek geleid wordt, en de beoordeling gebeurt, door vertegenwoordigers van Staten die deelnemen aan het Mondiaal Forum, voorziet voor elke gecontroleerde Staat in twee onderzoeksfases.

De 1^e fase bestaat uit een analyse van het juridisch en reglementair kader dat door de betrokken Staat gecreëerd werd met het oog op het uitwisselen van inlichtingen. Voor België heeft die 1ste fase plaatsgevonden in het 2^e semester van 2010. Het evaluatierapport werd in april 2011 gepubliceerd. Dat rapport was gebaseerd op de situatie in november 2010. Het stelde een leemte vast in de Belgische interne wetgeving met betrekking tot de internationale uitwisseling van bankinformatie en spoorde België aan om zo snel mogelijk de ratificatieprocedures af te ronden van een significant aantal akkoorden dat reeds door België werd ondertekend om te voldoen aan de internationale standaard.³ De regering heeft het risico niet willen lopen dat de desbetreffende ratificatieprocedures niet tijdig afgerond zouden kunnen worden als gevolg van de kwalificatie van de nieuwe verdragsinstrumenten als gemengde verdragen. Ze heeft dus via de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (BS van 6 mei 2011) een wijziging van artikel 322 WIB 92 ingevoerd die toelaat vanaf 1 juli 2011 met meer dan 80 partnerlanden bankinformatie uit te wisselen op grond van het bestaande netwerk van belastingverdragen. Op aandringen van België werd op 12 september 2011 een aanvullend rapport gepubliceerd. Daarin wordt geconcludeerd dat het juridisch en reglementair kader in België ter zake voldoet⁴. De 2de fase van het onderzoek heeft in het 2de semester van 2012 plaatsgevonden en had betrekking op de manier waarop het juridisch en reglementair kader in België concreet functioneert. Het evaluatierapport van deze fase werd op 11 april 2013 gepubliceerd⁵. Ook in dat rapport wordt België aangemaand om de ondertekende akkoorden die aan de internationale standaard

législation fiscale. Le présent Accord avec Aruba s'inscrit dans la poursuite de ce processus.

6. Peer Review

En septembre 2009, le Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements a décidé de mettre en place un dispositif permettant d'évaluer l'effectivité de la mise en œuvre du standard international par les États participants. Ce dispositif, appelé "examen par les pairs" ("peer review") en raison du fait qu'il est piloté par des représentants d'États participant au Forum Mondial qui procèdent à l'évaluation, prévoit, pour chaque État supervisé, deux phases d'examen.

La 1re phase consiste en l'analyse du cadre juridique et réglementaire mis en place par l'État considéré aux fins de l'échange de renseignements. En ce qui concerne la Belgique, cette 1ère phase a eu lieu durant le 2e semestre 2010. Le rapport d'évaluation a été publié en avril 2011. Ce rapport était basé sur la situation en novembre 2010. Il constatait une lacune dans la législation interne belge concernant l'échange international d'informations bancaires et incitait la Belgique à terminer aussi rapidement que possible les procédures de ratification d'un nombre significatif d'accords déjà signés par la Belgique afin de satisfaire au standard international³. Le gouvernement n'a pas voulu courir le risque de voir les procédures de ratification concernées ne pas être terminées à temps en raison de la qualification de traités mixtes des nouveaux instruments conventionnels. Il a donc introduit, par le biais de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses (MB du 6 mai 2011), une modification de l'article 322 CIR 92 qui permet, depuis le 1er juillet 2011, d'échanger des informations bancaires avec plus de 80 pays partenaires sur la base du réseau existant de traités fiscaux. Sur l'insistance de la Belgique, un rapport complémentaire a été publié le 12 septembre 2011. Celui-ci conclut que le cadre juridique et réglementaire belge en la matière est suffisant⁴. La 2ème phase de cet examen a eu lieu durant le 2ème semestre 2012 et portait sur la manière dont le cadre juridique et réglementaire mis en place par la Belgique fonctionne concrètement. Le rapport d'évaluation de cette phase a été publié le 11 avril 2013⁵. Ce rapport recommande également à la Belgique de ratifier aussi rapidement que possible les accords signés qui satisfont au standard international et de continuer

³ Dat verslag kan geraadpleegd worden op de website van de OESO: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>.

⁴ Dat verslag kan geraadpleegd worden op de website van de OESO: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>.

⁵ Dat verslag kan geraadpleegd worden op de website van de OESO: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>.

³ Ce rapport peut être consulté sur le site internet de l'OCDE: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>

⁴ Ce rapport peut être consulté sur le site internet de l'OCDE: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>

⁵ Ce rapport peut être consulté sur le site internet suivant: <http://eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>

beantwoorden zo snel mogelijk te ratificeren en haar netwerk van verdragen waarin de internationale standaard voor de uitwisseling van inlichtingen is opgenomen verder uit te breiden.

Tot slot heeft het Mondiaal Forum op 22 november 2013 een score toegekend aan de rapporten van de 50 landen die op dat tijdstip beide fases van de evaluatie doorlopen hadden. Naast de scores die voor elk van de in het verslag beoordeelde elementen werden toegekend, werd er ook een globale score gegeven.

De evaluatie van Aruba werd opgestart in januari 2011 (1^e fase) en afgerond in 2014 (2^e fase). De resultaten van de evaluatie zijn opgenomen in een rapport dat werd gepubliceerd op 16 maart 2015.⁶ Op basis van de resultaten van dit rapport kende het Mondiaal Forum aan Aruba een globale score “Largely compliant” toe. Zowel België als Aruba zullen in de toekomst onderworpen worden aan verdere evaluaties door het Mondiaal Forum. Daarbij zal niet enkel worden gekeken naar de opvolging van de aanbevelingen opgenomen in de bestaande landenrapporten maar zal ook worden getoetst of de nationale wetgeving en praktijk inmiddels voldoet aan de vernieuwde standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen.

7. Overeenkomst inzake wederzijdse administratieve bijstand

Na de onderhandelingen over dit Akkoord, maar vóór de ondertekening ervan, heeft het Koninkrijk der Nederlanden de territoriale werkingssfeer van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden (OESO/Raad van Europa) van 27.01 1988, zoals gewijzigd door het Protocol van 2010, uitgebreid tot Aruba.

Aangezien dit Multilateraal Verdrag ook toepassing vindt ten aanzien van België, kunnen België en Aruba dit verdrag ook gebruiken om belastinggegevens uit te wisselen⁷.

Aruba heeft zich in het kader van het Multilateraal Verdrag trouwens net zoals België formeel geëngageerd om de internationale standaard inzake automatische uitwisseling van financiële informatie (de zogenaamde “Common Reporting Standard of CRS”) te implementeren. Een eerste uitwisseling van financiële informatie door Aruba zal plaats vinden in september 2018.

⁶ Dit rapport kan geraadpleegd worden op de volgende website: <http://eoi-tax.org>.

⁷ Het Protocol van 2010 tot wijziging van het Multilateraal Verdrag is vanaf 01.04 2015 van toepassing in België.

à élargir son réseau de traités reprenant le standard international d'échange de renseignements.

Le 22 novembre 2013, le Forum Mondial a enfin attribué un score aux rapports des 50 pays qui ont déjà subi à l'heure actuelle les deux phases de l'évaluation. Un score global a été accordé en plus des scores attribués pour chacun des éléments jugés dans le rapport.

L'évaluation d'Aruba a débuté en janvier 2011 (1ère phase) et s'est achevée en 2014 (2ème phase). Les résultats de l'évaluation sont repris dans un rapport qui a été publié le 16 mars 2015⁶. En se basant sur les résultats de ce rapport, le Forum mondial a attribué à Aruba la note globale “Largely compliant”. Tant la Belgique qu'Aruba seront soumis à l'avenir à de nouvelles évaluations de la part du Forum mondial. Il sera alors tenu compte non seulement du suivi des recommandations contenues dans les rapports d'examen existants, mais également du fait que la législation et les pratiques nationales respectent entre-temps la nouvelle norme de transparence et d'échange de renseignements.

7. Convention concernant l'assistance administrative mutuelle

Après la négociation de cet accord, mais avant sa signature, le Royaume des Pays-Bas a étendu à Aruba le champ d'application de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale (OCDE/Conseil de l'Europe) du 27/1/1988, tel que modifiée par le Protocole de 2010.

Etant donné que la Convention multilatérale s'applique aussi à l'égard de la Belgique, cela signifie que la Belgique et Aruba peuvent utiliser cette Convention pour échanger des renseignements fiscaux⁷.

Par ailleurs, dans le cadre de la Convention multilatérale, Aruba vient de s'engager formellement, tout comme la Belgique, à implémenter la norme internationale en matière d'échange automatique de renseignements financiers (“Common Reporting Standard” ou “CRS”). Un premier échange de renseignements financiers sera effectué par Aruba en septembre 2018.

⁶ Ce rapport peut être consulté sur le site internet: <http://eoi-tax.org>.

⁷ Le Protocole 2010 modifiant la Convention multilatérale s'applique pour la Belgique à partir du 01.04 2015.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun fiscale bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Unie in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt.

Inzake administratieve bijstand voor de vestiging van de inkomstenbelastingen heeft de Raad verscheidene richtlijnen aangenomen. Ze betreffen enkel de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten en zijn dus van weinig belang voor de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten.

De richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG regelt de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale gegevens.

Het materieel toepassingsgebied van deze richtlijn werd verder uitgebreid door de richtlijnen 2014/107/EU van 9 december 2014 en 2015/2376 van 8 december 2015 die voorzien in de automatische uitwisseling van financiële informatie en de automatische uitwisseling van grensoverschrijdende fiscale rulings. Dit leidde tot de opheffing van de richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003. De automatische uitwisseling van inlichtingen die werd voorzien door deze laatste richtlijn wordt immers ook gedekt door de richtlijn 2014/107/EU.

Die richtlijn 2011/16/EU bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land – voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat – doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van

B. Contexte juridique européen

Les États membres ont conservé leurs compétences fiscales à l'égard des impôts directs, même si l'Union européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités.

Dans le domaine de l'assistance administrative aux fins de l'établissement des impôts sur les revenus, le Conseil de l'Union européenne a adopté diverses directives. Ces directives n'intéressent que les opérations entre résidents d'États membres différents. Les relations entre États membres et États tiers ne sont donc que peu concernées.

La directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les États membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. La directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Le champ d'application matériel de cette directive a été élargi par les directives 2014/107/UE du 9 décembre 2014 et 2015/2376 du 8 décembre 2015 qui prévoient l'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers et l'échange automatique des décisions fiscales en matière transfrontalière. Cela a conduit à la suppression de la directive 2003/48/CE du 3 juin 2003. L'échange automatique de renseignements qui a été prévu par cette dernière directive est également couvert par la directive 2014/107/UE.

La directive 2011/16/UE comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent être transmises à d'autres États membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre État membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier

de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

De Europese Commissie heeft op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het “goed bestuur” in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). Zij verzoekt met name de lidstaten om in hun bilaterale betrekkingen te kiezen voor een aanpak die in overeenstemming is met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid tot het sluiten van overeenkomsten die bedoeld zijn om dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te vermijden en om de administratieve samenwerking in fiscale aangelegenheden te versterken. De bepalingen van de Overeenkomst die binnen het kader van die bevoegdheid werd gesloten, houden bovendien rekening met de verplichtingen die voor België uit voormelde Europese richtlijnen voortvloeien. De bepalingen van de Overeenkomst zijn conform met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Sociaal-economische impact

Dit Akkoord, dat beperkt is tot de uitwisseling van fiscale inlichtingen op verzoek, zal op sociaal-economisch vlak geen impact hebben in België.

D. Technische bepalingen

Het Akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat model werd ontwikkeld door een werkgroep van het Mondiaal Forum van de OESO voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen. Die werkgroep was samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als van landen of jurisdicties die geen lid zijn van de OESO, maar die zich ertoe verbonden hebben om zich aan te sluiten bij de internationale standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen (de zogenaamde “coöperatieve jurisdicties”). De werkgroep kreeg de opdracht om een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kon gebruikt worden voor het opstarten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog op het OESO-initiatief inzake schadelijke

de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des États membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

La Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les États membres devraient prendre pour promouvoir la “bonne gouvernance” dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). Elle invite notamment les États membres à opter, dans le cadre de leurs relations bilatérales, pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées. Les dispositions de la Convention sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique

Le présent Accord, qui est limité à l'échange de renseignements fiscaux sur demande, n'aura aucun impact socio-économique en Belgique.

D. Dispositions techniques

L'Accord s'inspire largement du Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale. Ce Modèle été élaboré par un groupe de travail du Forum Mondial de l'OCDE pour un échange effectif de renseignements. Ce groupe de travail était composé de représentants tant de pays membres de l'OCDE que de pays ou juridictions non-membres mais s'étant engagés à adhérer au standard international de transparence et d'échange de renseignements (les juridictions dites “coopératives”). Le groupe de travail avait reçu pour mandat d'élaborer un instrument juridique pouvant être utilisé pour mettre en place un échange effectif de renseignements aux fins de l'initiative de l'OCDE concernant les pratiques fiscales dommageables. Le Modèle OCDE issu de ces travaux représente la norme requise pour un échange effectif de renseignements. Lors de la

belastingpraktijken. Het OESO-Model dat uit die werkzaamheden ontstaan is, maakt de vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen. Tijdens de onderhandelingen over dit Akkoord hebben de onderhandelaars zich uiteraard op dit OESO-Model gebaseerd ⁸.

1. Artikel 1 (Doel en werkingssfeer van het Akkoord)

Het Akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die “relevant zijn” voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Partijen met betrekking tot de belastingen en belastingaangelegenheden waarop dit Akkoord van toepassing is.

Die bijstand omvat in ieder geval de inlichtingen die relevant zijn voor de bepaling, de vestiging en de invordering van die belastingen, voor de invordering en de tenuitvoerlegging van belastingvorderingen, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden. De bijstand heeft betrekking op elke persoon (inwoner of niet-inwoner) die in één der beide overeenkomstsluitende Partijen onderworpen is aan een in artikel 3 bedoelde belasting.

De inlichtingen worden uitgewisseld overeenkomstig de bepalingen van het Akkoord en worden behandeld op de wijze waarin artikel 9 (Vertrouwelijkheid) voorziet.

De tweede paragraaf bepaalt uitdrukkelijk dat, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, de werkingssfeer van het Akkoord beperkt is tot Aruba.

2. Artikel 2 (Rechtsgebied)

Artikel 2 bepaalt dat de aangezochte Partij niet gehouden is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten, noch in het bezit zijn van of onder toezicht staan van, of verkrijgbaar zijn door, personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

De uitdrukking “autoriteiten” zoals gebruikt in dit artikel dient ruim te worden geïnterpreteerd. Zij beoogt de belastingautoriteiten (op het niveau van de federale overheid en van de betrokken gefedereerde entiteiten) maar ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen die inzonderheid verplicht zijn alle inlichtingen

⁸ De tekst van dat OESO-Model van akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden alsmede de commentaar bij dit Model van akkoord kunnen worden geraadpleegd op de site van de OESO (www.oecd.org/dataoecd/41/18/33977677.pdf).

négociation du présent Accord, les négociateurs se sont naturellement basés sur ce Modèle OCDE⁸.

1. Article 1 (Objet et champ d'application de l'Accord)

L'Accord a pour objet l'échange de renseignements “pertinents” pour administrer ou appliquer la législation interne des Parties contractantes relative aux impôts et matières fiscales visés par l'Accord.

Cette assistance couvre, en tout cas, les renseignements pertinents pour la détermination, l'établissement et la perception de ces impôts, pour le recouvrement et l'exécution des créances fiscales, ou pour les enquêtes ou poursuites en matière fiscale. Elle concerne toute personne (résident ou non-résident) soumise dans une des deux Parties contractantes à un impôt visé à l'article 3.

Les renseignements sont échangés conformément aux dispositions de l'Accord et traités selon les modalités prévues à l'article 9 (Confidentialité).

Le second paragraphe précise expressément que, en ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le champ d'application de l'Accord est limité à Aruba.

2. Article 2 (Compétence)

L'article 2 précise que la Partie requise n'est pas tenue de fournir des renseignements qui ne sont ni détenus par ses autorités, ni en la possession ou sous le contrôle de personnes relevant de sa compétence territoriale, ou qui ne peuvent être obtenus par des personnes relevant de sa compétence territoriale.

Le terme “autorités” utilisé dans cet article s'interprète de manière large. Il vise les autorités fiscales (au niveau de l'autorité fédérale et des entités fédérées concernées) mais aussi tous les services, établissements et organismes publics qui sont notamment tenus de fournir aux fonctionnaires chargés de l'établissement

⁸ Le texte de ce Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale ainsi que le commentaire de ce Modèle d'accord peuvent être consultés sur le site Internet de l'OCDE (www.oecd.org/dataoecd/41/18/33977677.pdf).

waarover zij beschikken te verstrekken aan de ambtenaren die belast zijn met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om inlichtingen te verstrekken wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon die in het bezit is van de inlichtingen.

3. Artikel 3 (Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is)

Wat Aruba betreft omvat het Akkoord de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven overeenkomstig de nationale belastingwetgeving die wordt uitgevoerd door de "Tax inspector".

Wat België betreft heeft het Akkoord betrekking op de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van België of van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Hierdoor is het een gemengd verdrag.

Voor België beoogt het Akkoord dus alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de Federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven, dit wil zeggen:

- de federale belastingen (de vier inkomstenbelastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, de douane- en accijnsrechten, enz.);
- de plaatselijke en gewestelijke belastingen, taksen, enz. voor dewelke de Federale Staat instaat voor de dienst (bvb. de opcentiemen, de successierechten, enz.);
- alle belastingen, taksen, ... die rechtstreeks door de gefedereerde entiteiten of lokale overheden geheven worden (bvb. de onroerende voorheffing die door het Vlaams Gewest geheven wordt, de belasting op de spelen en weddenschappen die door het Waals Gewest geheven wordt, enz.).

Ondanks het feit dat het toepassingsgebied van het Akkoord zich uitstrekt tot belastingen geheven door of voor rekening van verschillende bestuursniveaus (federaal, gewesten en gemeenschappen) zal de communicatie met de partnerstaat voor wat de uitwisseling van inlichtingen betreft voor alle beoogde belastingen verlopen via één enkel (centraal) contactpunt. De organisatie en concrete werking van dit contactpunt, alsook de samenwerking tussen dit contactpunt en alle betrokken bestuursniveaus, zullen onderwerp zijn van een samenwerkingsakkoord waarvan de inhoud op dit

ou du recouvrement des impôts tous renseignements en leur possession.

L'obligation de fournir les renseignements n'est pas limitée du fait de la résidence ou de la nationalité de la personne à laquelle les renseignements se rapportent ou du fait de la résidence ou de la nationalité de la personne qui les détient.

3. Article 3 (Impôts visés)

En ce qui concerne Aruba, l'accord couvre les impôts de toute nature ou dénomination perçus conformément à la législation fiscale interne administrée par le "Tax inspector".

En ce qui concerne la Belgique, l'accord couvre les impôts de toute nature ou dénomination établis pour le compte de la Belgique ou de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Il s'agit dès lors d'un traité mixte.

Pour la Belgique, l'Accord vise donc tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, qui sont perçus par l'État fédéral et par les autres niveaux de pouvoir, c'est-à-dire:

- les impôts fédéraux (les quatre impôts sur les revenus, la taxe sur la valeur ajoutée, les droits de douane et d'accises, etc.);
- les impôts, taxes, etc. locaux et régionaux dont le service est assuré par l'État fédéral (p.ex. les centimes additionnels, les droits de succession, etc.);
- tous les impôts, taxes, ... perçus directement par les entités fédérées ou les pouvoirs locaux (p.ex. le pré-compte immobilier perçu par la Région flamande, la taxe sur les jeux et paris perçue par la Région wallonne, etc.).

Bien que le champ d'application de l'Accord s'étende aux impôts perçus par ou pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Régions et Communautés), la communication avec l'État partenaire, en ce qui concerne l'échange de renseignements pour tous les impôts visés, se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et tous les niveaux de pouvoir concernés, feront l'objet d'un accord de coopération dont le contenu est actuellement en cours d'élaboration. Cet

ogenblik wordt uitgewerkt. Dat samenwerkingsakkoord zal niet enkel slaan op inlichtingen die worden uitgewisseld in het kader van een bilateraal verdrag (verdrag ter vermindering van dubbele belasting of akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen) maar ook de gegevensuitwisseling regelen die gebeurt in het kader van de Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en in het kader van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

4. Artikel 4 (Begripsbepalingen)

Artikel 4 geeft een definitie van sommige in het Akkoord gebruikte begrippen.

Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Sommige ervan komen eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen. Waar nodig worden die definities hierna beknopt uitgelegd bij de artikels waarin de gedefinieerde begrippen gebruikt worden.

Met betrekking tot de definitie van de “bevoegde autoriteit” in het geval van België, wordt de aandacht er evenwel erop gevestigd dat het ingevolge het gemengde karakter gaat om de minister van Financiën van de federale regering en/of zijn collega van de regering van een gewest en/of zijn collega van een gemeenschap, of de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de betrokken minister(s), naargelang het geval vereist.

5. Artikel 5 (Uitwisseling van inlichtingen op verzoek)

Paragraaf 1 geeft de algemene regel volgens dewelke de aangezochte Partij ertoe gehouden is inlichtingen op verzoek te verstrekken ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Deze paragraaf geeft duidelijk aan dat het Akkoord uitsluitend van toepassing is op de uitwisseling van inlichtingen op verzoek (dat wil zeggen indien de gevraagde inlichtingen betrekking hebben op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek) en niet van toepassing is op de automatische of spontane uitwisseling van inlichtingen.

Ook het OESO-Model van Akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, waarop dit Akkoord gebaseerd is, beoogt uitsluitend de uitwisseling van inlichtingen op verzoek. De werkzaamheden van de OESO waren er inderdaad op gericht normen voor de uitwisseling van inlichtingen in te stellen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle “belastingparadijzen” kunnen worden goedgekeurd.

accord de coopération portera non seulement sur les renseignements échangés dans le cadre d'un traité bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux) mais règlera également l'échange d'informations dans le cadre de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

4. Article 4 (Définitions)

L'article 4 définit certains termes utilisés dans l'Accord.

D'une manière générale, il s'agit de définitions usuelles. Certaines d'entre elles figurent également dans les conventions fiscales générales concernant l'impôt sur le revenu. Si nécessaire, ces définitions sont brièvement explicitées, ci-après, dans le cadre des articles dans lesquels les termes définis sont utilisés.

En ce qui concerne la définition de l'“autorité compétente” dans le cas de la Belgique, l'attention est toutefois attirée sur le fait que, étant donné le caractère mixte de l'Accord, il s'agira selon le cas du ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou de son collègue du gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou du (ou des) représentant(s) autorisé(s) du (ou des) ministre(s) concerné(s).

5. Article 5 (Echange de renseignements sur demande)

Le Paragraphe 1 pose la règle générale selon laquelle la Partie requise est tenue de fournir des renseignements sur demande aux fins énoncées à l'article 1. Ce paragraphe indique clairement que l'Accord s'applique uniquement à l'échange de renseignements sur demande (c'est-à-dire lorsque les informations demandées se rapportent à un contrôle, une audition ou une enquête spécifiques) et ne s'applique pas à l'échange automatique ou spontané de renseignements.

Le Modèle OCDE d'accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale, dont le présent Accord s'inspire, ne vise également que l'échange de renseignements sur demande. Les travaux de l'OCDE visaient, en effet, à établir des normes d'échange de renseignements applicables au niveau mondial et que tous les centres financiers et tous les “paradis fiscaux” soient en mesure d'accepter. Pour ce faire, le Modèle OCDE vise à assurer un équilibre approprié entre, d'une

Om dat te bereiken streeft het OESO-Model naar een passend evenwicht tussen enerzijds de noodzaak de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen en anderzijds de noodzaak te vermijden dat aan de economie van de betrokken landen lasten op het vlak van fiscale discipline zouden worden opgelegd die door deze landen worden beschouwd als zijnde te zwaar en zelfs onrealistisch.

De uitdrukking “inlichtingen” betekent elk feit, elke verklaring of elk document, in welke vorm ook.

Over het algemeen worden zowel de inlichtingen inzake niet strafrechtelijke belastingaangelegenheden als de inlichtingen inzake strafrechtelijke belastingaangelegenheden uitgewisseld. Het is niet noodzakelijk dat het gaat om een belastingaangelegenheid waarbij sprake is van een opzettelijke handeling (overtreding begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden). Paragraaf 1 verduidelijkt in dit verband dat de inlichtingen moeten worden uitgewisseld zelfs indien de onderzochte handelingen niet als strafrechtelijk misdrijf worden aangemerkt door de interne wetgeving van de aangezochte Partij.

De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag bovendien enkel een verzoek om inlichtingen conform het artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere, binnen haar eigen grondgebied beschikbare middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte Partij moet handelen en alle passende middelen voor het verkrijgen van de gevraagde inlichtingen moet gebruiken en dat ze zich niet uitsluitend mag verlaten op de inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie, en dit zelfs indien de aangezochte Partij de inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

Een Partij kan ook specifiek vragen om inlichtingen te verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, met name om te voldoen aan haar vereisten inzake bewijsvoering. In dat geval bepaalt paragraaf 3 dat de aangezochte Partij de inlichtingen enkel onder de gevraagde vorm moet verstrekken voor zover zulks op grond van haar nationale wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 bepaalt uitdrukkelijk dat de overeenkomstsluitende Partijen de verplichting hebben ervoor te zorgen dat hun bevoegde autoriteiten voor de toepassing van artikel 1 of 2 de bevoegdheid hebben om de volgende inlichtingen op verzoek te verkrijgen en te verstrekken:

part, la nécessité d'établir l'accès à des informations financières fiables et, d'autre part, la nécessité d'éviter de faire peser sur les économies concernées des charges considérées par celles-ci comme trop lourdes, voire irréalistes, en matière de discipline fiscale.

Le terme “renseignement” signifie tout fait, énoncé ou document, quelle qu'en soit la forme.

D'une manière générale, les renseignements sont échangés aussi bien en matière fiscale non pénale qu'en matière fiscale pénale. Il ne doit pas s'agir nécessairement d'une affaire fiscale qui fasse intervenir un acte intentionnel (infraction commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire). Le paragraphe 1 précise, à cet égard, que les renseignements doivent être échangés même si les actes faisant l'objet d'une investigation ne sont pas constitutifs d'une infraction pénale suivant le droit interne de la Partie requise.

En outre, l'autorité compétente de la Partie requérante ne devrait soumettre une demande en vertu de l'article que lorsqu'elle n'est pas à même d'obtenir les renseignements demandés par d'autres moyens disponibles sur son propre territoire, sauf lorsque le recours à ces autres moyens susciterait des difficultés disproportionnées.

Le paragraphe 2 précise que la Partie requise devra agir et prendre toutes les mesures appropriées pour obtenir les renseignements demandés et ne pourra pas uniquement s'en remettre aux renseignements en la possession de son administration fiscale et ce, même si la Partie requise n'a pas besoin des renseignements à ses propres fins fiscales.

Une Partie peut aussi demander de manière spécifique que des renseignements lui soient fournis sous la forme de dépositions de témoins ou de copies certifiées conformes de documents originaux en vue, notamment, de répondre à ses exigences en matière de preuve. Dans ce cas, le paragraphe 3 stipule que la Partie requise ne doit fournir les renseignements sous la forme demandée que dans la mesure où son droit interne le permet.

Le paragraphe 4 stipule expressément que les Parties contractantes ont l'obligation de faire en sorte que leurs autorités compétentes aient le droit, aux fins visées aux articles 1 ou 2, d'obtenir et de fournir sur demande:

a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken en andere financiële instellingen alsmede die welke in het bezit zijn van personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van vertegenwoordiger of van vertrouwenspersoon. De gevraagde bankgegevens zijn over het algemeen inlichtingen aangaande een rekening, financiële inlichtingen en inlichtingen aangaande verrichtingen alsmede inlichtingen omtrent de identiteit of de juridische structuur van rekeninghouders en partijen die betrokken zijn bij financiële verrichtingen. De Commentaar bij artikel 5 van het OESO-Model inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden stelt dat de uitdrukking “vertegenwoordiger” heel ruim is en alle soorten dienstverleners aan vennootschappen omvat (met inbegrip van bijvoorbeeld advocaten).

Nog steeds volgens die Commentaar wordt een persoon over het algemeen geacht werkzaam te zijn “in de hoedanigheid van een vertrouwenspersoon” wanneer die persoon transacties doet of fondsen of goederen beheert voor rekening van een andere persoon, waarmee hij een band heeft die aan de ene kant vertrouwen impliceert en noodzaakt en aan de andere kant goede trouw.

Er wordt aan herinnerd dat vanaf 1 juli 2011 artikel 322 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd door artikel 55 van de Wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen⁹, de Belgische fiscale administratie uitdrukkelijk toestaat om bij bankwissel-, krediet- en spaarinstellingen alle inlichtingen op te vragen die nuttig kunnen zijn om het bedrag van de belastbare inkomsten van een belastingplichtige te bepalen wanneer een buitenlandse Staat om die inlichtingen vraagt conform de bepalingen van een van toepassing zijnd dubbelbelastingverdrag of van een ander internationaal akkoord (zoals het voorliggende Akkoord) in het kader waarvan de wederkerigheid is gewaarborgd.

b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen, en andere personen; die inlichtingen hebben tot doel de verzoekende Partij in staat te stellen haar nationale wetgeving toe te passen, meer bepaald de bepalingen van die wetgeving die het mogelijk maken om vast te stellen wie de uiteindelijke eigenaar is van de aandelen, bewijzen van deelneming, belangen en andere rechten in die stelsels; de aangezochte Partij moet de inlichtingen met betrekking tot de eigendom aangaande alle personen in een eigendomsketen verstrekken vanaf het ogenblik dat die inlichtingen zich op haar grondgebied bevinden.

⁹ *Belgisch Staatsblad* van 6 mei 2011, Editie 1, p. 26576

a) les renseignements détenus par les banques et autres institutions financières ainsi que ceux détenus par les personnes agissant en qualité de mandataire ou de fiduciaire. En général, les renseignements bancaires demandés sont des informations sur un compte, des informations financières et des informations sur des opérations ainsi que des informations sur l’identité ou la structure juridique des titulaires de comptes et des parties impliquées dans des opérations financières. Le commentaire sur l’article 5 du Modèle OCDE d’accord sur l’échange de renseignements en matière fiscale précise que le terme “mandataire” est très large et couvre tous types de prestataires de services aux sociétés (y compris, par exemple, les avocats).

Toujours selon ce commentaire, on considère généralement qu’une personne agit “en qualité de fiduciaire” lorsque cette personne effectue des transactions ou gère des fonds ou des biens pour le compte d’une autre personne avec laquelle elle se trouve dans une relation qui implique et nécessite de la confiance d’une part et de la bonne foi de l’autre.

On rappelle que, depuis le 1er juillet 2011, l’article 322 du Code des impôts sur les revenus 1992, tel que modifié par l’article 55 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses⁹, permet expressément à l’administration fiscale belge de réclamer auprès des établissements de banque, de change, de crédit et d’épargne tout renseignement pouvant être utile pour déterminer le montant des revenus imposables d’un contribuable lorsque ces renseignements sont demandés par un État étranger conformément aux dispositions d’une convention préventive de la double imposition applicable ou d’un autre accord international (tel que le présent Accord) garantissant la réciprocité.

b) les renseignements concernant la propriété des sociétés, sociétés de personnes (*partnerships*), dispositifs de placement collectif, trusts, fondations, et autres personnes; ces renseignements visent à permettre à la Partie requérante d’appliquer sa législation interne, notamment les dispositions de cette législation permettant de déterminer quel est le propriétaire effectif des actions, parts, intérêts et autres droits dans ces dispositifs; la Partie requise doit fournir les renseignements en matière de propriété en ce qui concerne toutes les personnes qui font partie d’une chaîne de propriété à partir du moment où ces renseignements sont détenus sur son territoire.

⁹ *Moniteur belge* du 6 mai 2011, Edition 1, p. 26576

Paragraaf 4 verplicht de Partijen evenwel niet om inlichtingen in te winnen of te verstrekken met betrekking tot beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsstelsels, tenzij deze zonder onevenredige moeilijkheden kunnen worden verkregen.

Paragraaf 4 kan niet aldus worden uitgelegd dat de aangezochte Partij slechts verplicht zou zijn tot het verkrijgen en verstrekken van de inlichtingen die er uitdrukkelijk in vermeld zijn. Deze paragraaf beperkt immers niet de heel algemene verplichting die in paragraaf 1 is uiteengezet. Hij wil enkel de uitwisseling van inlichtingen effectief laten plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne maatregelen van de aangezochte Partij haar verhinderen de in paragraaf 4 genoemde inlichtingen te verkrijgen.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens moeten opgenomen zijn in het verzoek om inlichtingen. Het gaat om gegevens die de aangezochte Partij in staat stellen:

- na te gaan dat de gevraagde inlichtingen “naar verwachting relevant” zijn en dat het verzoek dus geen “fishing expedition” vormt;

- over voldoende gegevens te beschikken om de inlichtingen die nuttig zijn voor de verzoekende Partij gemakkelijk en snel te verzamelen bij de personen die ze in hun bezit kunnen hebben. De procedure van de uitwisseling van inlichtingen mag er immers niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte Partij; die last blijft in de eerste plaats behoren bij de verzoekende Partij. Vanuit die optiek moet de verzoekende Partij minstens melding kunnen maken van de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft, het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden en de redenen om aan te nemen dat de inlichtingen zich op het grondgebied van de aangezochte Partij bevinden.

Overeenkomstig paragraaf 6 moet de aangezochte Partij proberen de gevraagde inlichtingen zo snel mogelijk te verstrekken. Hiervoor is ze verplicht om, na ontvangst van het verzoek gemeld te hebben en binnen 60 dagen vanaf de ontvangst van dat verzoek, de verzoekende Partij in kennis te stellen van eventuele onvolkomenheden aan het verzoek en, indien ze niet in staat is om de gevraagde inlichtingen te verstrekken binnen 90 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek, om de verzoekende Partij daarvan onmiddellijk op de hoogte te brengen met vermelding van de redenen daarvoor.

Le paragraphe 4 n’oblige cependant pas les Parties à obtenir ou fournir des renseignements sur des sociétés cotées en bourse ou des dispositifs de placement collectif publics, à moins que ces renseignements puissent être obtenus sans susciter de difficultés disproportionnées.

Le paragraphe 4 ne saurait être interprété en ce sens que la Partie requise aurait uniquement l’obligation d’obtenir et de fournir les renseignements qui y sont expressément mentionnés. Ce paragraphe ne limite, en effet, pas l’obligation très générale énoncée au paragraphe 1. Il vise uniquement à rendre l’échange de renseignements effectif même lorsque la législation ou les mesures internes de la Partie requise empêchent celle-ci d’obtenir les renseignements mentionnés au paragraphe 4.

Le paragraphe 5 énumère les mentions qui doivent figurer dans la demande de renseignements. Il s’agit de mentions qui permettent à la Partie requise:

- de vérifier que les renseignements demandés sont “vraisemblablement pertinents” et que la demande ne constitue, dès lors, pas une “fishing expedition”;

- de disposer de suffisamment d’éléments pour collecter facilement et rapidement les renseignements utiles à la Partie requérante auprès des personnes susceptibles de les détenir. La procédure d’échange de renseignements ne doit, en effet, pas avoir pour résultat de reporter sur la Partie requise la charge du processus de détermination, d’établissement, ou de perception d’une imposition; cette charge continue à incomber, en premier lieu, à la Partie requérante. Dans cette optique, il faut au moins que la Partie requérante puisse indiquer l’identité de la personne faisant l’objet d’un contrôle ou d’une enquête, le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés et les raisons qui donnent à penser que les renseignements se trouvent sur le territoire de la Partie requise.

Conformément au paragraphe 6, la Partie requise doit s’efforcer de fournir le plus rapidement possible les renseignements demandés. A cette fin, celle-ci est tenue, après avoir accusé réception de la demande et dans les 60 jours de celle-ci, d’aviser la Partie requérante des éventuelles lacunes de la demande, et, au cas où elle se trouverait dans l’incapacité de fournir les renseignements demandés dans les 90 jours de la réception de la demande, d’en informer immédiatement la Partie requérante en en indiquant les raisons.

Bovendien maakt paragraaf 2 van artikel 11 (Regeling voor onderling overleg) het mogelijk om in het kader van een administratieve regeling gedetailleerde procedures vast te leggen waardoor dat resultaat kan worden bereikt. Rekening houdend met de vrij gedetailleerde bepalingen van dit Akkoord, lijkt dergelijke regeling voor het moment niet nodig. Indien evenwel zou blijken dat de verzoeken van de Belgische bevoegde autoriteit niet met de gewenste snelheid en efficiëntie worden behandeld, zou de Belgische bevoegde autoriteit het initiatief nemen om dergelijke regeling te sluiten met Aruba.

Daarnaast heeft het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden een programma opgesteld dat bestaat uit een beoordeling door gelijken (zie deel A, punt 6 hierboven). Samen met het risico op tegenmaatregelen voor rechtsgebieden die zich niet houden aan de normen voor de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die ze hebben onderschreven in het kader van een algemene belastingovereenkomst of van een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, zou dit programma ervoor moeten zorgen dat de verbintenissen die werden aangegaan daadwerkelijk worden nageleefd.

6. Artikel 6 (Spontane uitwisseling van inlichtingen)

Wanneer een Staat van oordeel is dat bepaalde inlichtingen waarvan hij kennis heeft van nut kunnen zijn voor de Partnerstaat, kunnen die inlichtingen op grond van dit artikel "spontaan" verstrekt worden. Deze bepaling gaat verder dan de internationale standaard, die beperkt is tot de uitwisseling van inlichtingen op verzoek.

7. Artikel 7 (Belastingcontroles in het buitenland)

Krachtens paragraaf 1 kan de aangezochte Partij, zonder dat zij daartoe verplicht is, toestaan dat vertegenwoordigers van de verzoekende Partij haar grondgebied betreden om personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte Partij mag de voorwaarden vastleggen waaronder de controles plaatshebben. Het is bijvoorbeeld de aangezochte Partij die bepaalt of een vertegenwoordiger van de aangezochte Partij al dan niet aanwezig zal zijn tijdens het geheel van of een gedeelte van de gesprekken of controles.

De vertegenwoordigers van de verzoekende Partij kunnen in dit kader geen enkele dwangbevoegdheid uitoefenen om inlichtingen van de betrokken personen te verkrijgen. Die personen beslissen ongehinderd hoever ze gaan in hun medewerking.

De plus, le paragraphe 2 de l'article 11 (Procédure amiable) permet d'établir, dans le cadre d'un arrangement administratif, des procédures détaillées permettant d'aboutir à ce résultat. Compte tenu des dispositions relativement détaillées du présent Accord, un tel arrangement ne paraît pas nécessaire dans l'immédiat. Toutefois, s'il devait s'avérer que les demandes de l'autorité compétente belge ne sont pas traitées avec toute la diligence et l'efficacité souhaitables, l'autorité compétente belge prendrait l'initiative de conclure un tel arrangement avec Aruba.

Par ailleurs, le Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements en matière fiscale a mis en place un programme d'examen par les pairs (voir section A., point 6 ci-dessus). Ce programme ainsi que le risque de contre-mesures encouru par les juridictions qui ne respecteraient pas les normes d'échange de renseignements en matière fiscale qu'elles ont acceptées dans le cadre d'une convention fiscale générale ou d'un accord sur l'échange de renseignements en matière fiscale devraient garantir que les engagements souscrits seront effectivement respectés.

6. Article 6 (Echange spontané d'information)

En vertu de cet article, lorsqu'un État estime que certains renseignements dont il a connaissance peuvent être utiles pour l'État partenaire, ces renseignements peuvent être fournis "spontanément". Ceci va au-delà du standard international, qui est limité à l'échange de renseignements sur demande.

7. Article 7 (Contrôles fiscaux à l'étranger)

En vertu du paragraphe 1, la Partie requise peut, sans y être obligée, autoriser des représentants de la Partie requérante à entrer sur son territoire pour interroger des personnes et pour examiner des documents, avec le consentement écrit des personnes concernées. La Partie requise peut fixer les conditions dans lesquelles les contrôles se déroulent. Par exemple, c'est la Partie requise qui décide si un représentant de la Partie requise sera ou non présent lors de tout ou partie des entretiens ou contrôles.

Dans ce cadre, les représentants de la Partie requérante ne peuvent exercer aucun pouvoir de contrainte pour obtenir des renseignements des personnes concernées. Ces personnes décident librement de l'étendue de leur collaboration.

Deze bepaling stelt de aangezochte Partij in staat de volledige zeggenschap te behouden over het onderzoeksproces van het bezoek ter plaatse. Deze procedure kan van belang zijn voor de personen die betrokken zijn bij het bezoek ter plaatse, door te vermijden dat ze afschriften van omvangrijke documenten moeten verstrekken om te voldoen aan een verzoek om inlichtingen.

Op grond van paragraaf 2 kan de aangezochte Partij, zonder dat zij daartoe verplicht is, toestaan dat vertegenwoordigers van de buitenlandse bevoegde autoriteit aanwezig zijn bij een belastingcontrole die door de aangezochte Partij op haar grondgebied wordt uitgevoerd, bijvoorbeeld om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen. De beslissing aangaande de aanwezigheid van buitenlandse vertegenwoordigers behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Dit soort bijstand zou voornamelijk moeten worden gevraagd indien de verzoekende Partij van mening is dat de aanwezigheid van haar vertegenwoordigers bij de door de aangezochte Partij uitgevoerde controle zal bijdragen tot het oplossen van een interne belastingaangelegenheid (meer bepaald omdat de uitgevoerde controle een element van een dossier is dat in beide overeenkomstsluitende Partijen fiscale gevolgen heeft; dit is over het algemeen het geval wanneer het gaat om verrekenprijzen).

Paragraaf 3 legt de procedure vast die moet gevolgd worden wanneer een krachtens paragraaf 2 ingediend verzoek werd aanvaard door de aangezochte Partij. Alle beslissingen aangaande de modaliteiten voor het uitoefenen van de controle worden genomen door de aangezochte Partij die met de controle is belast.

8. Artikel 8 (Mogelijkheid een verzoek af te wijzen).

Artikel 8 bepaalt in welke situaties een aangezochte Partij mag weigeren om de door de andere overeenkomstsluitende Partij gevraagde inlichtingen te verstrekken:

— wanneer het verzoek, ondanks de verklaring van de verzoekende Partij, niet conform het Akkoord werd ingediend; wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen; wanneer het mededelen van de inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde (paragraaf 1)

— wanneer de inlichtingen niet zouden voldoen aan de vertrouwelijkheidsvereisten of een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen (paragraaf 2);

Cette disposition permet à la Partie requise de conserver la pleine maîtrise du dispositif de visite sur place. Cette procédure peut présenter un intérêt pour les personnes concernées par la visite sur place, en leur évitant de devoir fournir des copies de documents volumineux pour répondre à une demande de renseignements.

En vertu du paragraphe 2, la Partie requise peut, sans toutefois y être obligée, autoriser la présence de représentants de l'autorité compétente étrangère à l'occasion d'un contrôle fiscal conduit par la Partie requise sur son territoire, par exemple pour obtenir les renseignements demandés. La décision concernant la présence de représentants étrangers est exclusivement du ressort de l'autorité compétente de la Partie requise.

Ce type d'assistance devrait essentiellement être sollicité lorsque la Partie requérante estime que la présence de ses représentants lors du contrôle effectué par la Partie requise contribuera à la solution d'une affaire fiscale interne (notamment parce que le contrôle entrepris constitue un élément d'un dossier ayant des répercussions fiscales dans les deux Parties contractantes; ce sera généralement le cas en matière de prix de transfert).

Le paragraphe 3 établit la procédure à suivre lorsqu'une demande présentée en vertu du paragraphe 2 a été acceptée par la Partie requise. Toutes les décisions relatives aux modalités d'exercice du contrôle sont prises par la Partie requise chargée du contrôle.

8. Article 8 (Possibilité de décliner une demande)

L'article 8 stipule dans quelles situations une Partie requise peut refuser de fournir les renseignements demandés par l'autre Partie contractante:

— lorsque, malgré la déclaration de la Partie requérante, la demande n'est pas soumise en conformité avec l'Accord; lorsque la Partie requérante n'a pas mobilisé tous les moyens possibles sur son propre territoire pour obtenir l'information demandée; lorsque la communication des renseignements serait contraire à l'ordre public (paragraphe 1);

— lorsque les renseignements ne respecteraient pas la confidentialité ou dévoileraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial (paragraphe 2);

— wanneer de inlichtingen de toepassing mogelijk maken van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij die discriminatie inhoudt van een burger van de aangezochte Partij ten opzichte van een burger van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt (deze beperking voegt het principe in dat opgenomen is in de overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting en volgens hetwelk discriminatie op basis van de nationaliteit verboden is met betrekking tot belastingaangelegenheden) (paragraaf 4).

Tot slot schrijft paragraaf 3 van artikel 8 nog voor dat een aangezochte Partij niet mag weigeren inlichtingen te verstrekken om de loutere reden dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

Paragraaf 1 wijkt af van het Model van TIEA volgens hetwelk “de aangezochte partij niet verplicht is om inlichtingen te verkrijgen of te verstrekken die de verzoekende Partij ingevolge haar eigen recht niet zou kunnen verkrijgen voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van haar eigen belastingwetgeving”. Dit is nodig om het Akkoord in overeenstemming te brengen met de internationale standaard vermits de Belgische interne wetgeving niet toeliet om bankgegevens te verstrekken op het tijdstip waarop over het Akkoord onderhandeld werd.

9. Artikel 9 (Vertrouwelijkheid)

Artikel 9 herneemt grosso modo de bepalingen inzake het vertrouwelijk karakter van de inlichtingen, die zijn opgenomen in artikel 26 van het OESO-Model van belastingovereenkomst, dit ter bescherming van de gewettigde belangen van de belastingplichtigen.

Dit artikel staat evenwel toe dat die inlichtingen ter kennis worden gebracht van andere personen, entiteiten of autoriteiten (met inbegrip van een buitenlandse autoriteit) met de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

10. Artikel 10 (Kosten).

Tenzij anders overeengekomen, worden de indirecte kosten die voortkomen uit een verzoek om inlichtingen gedragen door de aangezochte Partij. De directe kosten (daaronder begrepen de kosten voor het aantrekken van externe adviseurs) die gemaakt worden om gevolg te geven aan een verzoek om inlichtingen worden gedragen door de verzoekende Partij.

Beide Partijen zullen regelmatig met elkaar overleg plegen aangaande dit artikel en zullen elkaar raadplegen wanneer de kosten in verband met een verzoek om inlichtingen naar alle waarschijnlijkheid hoog zullen oplopen.

— lorsque les renseignements permettent d'appliquer une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante qui est discriminatoire à l'encontre d'un citoyen de la Partie requise par rapport à un citoyen de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances (cette limitation intègre le principe, contenu dans les conventions préventives de la double imposition, suivant lequel les discriminations fondées sur la nationalité sont interdites en matière fiscale) (paragraphe 4).

Le paragraphe 3 de l'article 8 précise enfin qu'une Partie requise ne peut pas refuser de fournir des renseignements pour la simple raison que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée.

Le paragraphe 1 s'écarte du Modèle de TIEA, qui prévoit que “la partie requise n'est pas tenue d'obtenir ou de fournir des renseignements que la partie requérante ne pourrait pas obtenir en vertu de son propre droit pour l'exécution ou l'application de sa propre législation fiscale”, afin de rendre l'Accord conforme au standard international, puisqu'au moment de la négociation de celui-ci le droit interne belge ne permettait pas de fournir des renseignements bancaires.

9. Article 9 (Confidentialité)

L'article 9 reprend, en substance, les dispositions relatives à la confidentialité des renseignements contenues dans l'article 26 du Modèle de convention fiscale de l'OCDE, ce afin de protéger les intérêts légitimes des contribuables.

Cet article permet, toutefois, que ces renseignements soient divulgués à d'autres personnes, entités ou autorités (y compris une autorité étrangère) avec l'autorisation écrite expresse de l'autorité compétente de la Partie requise.

10. Article 10 (Frais).

Sauf s'il en a été convenu autrement, les frais indirects résultant d'une demande de renseignements sont supportés par la Partie requise. Les frais directs exposés pour donner suite à une demande de renseignements (y compris les frais résultant du recours à des conseillers externes) sont supportés par la Partie requérante.

Les deux Parties se concerteront régulièrement au sujet de cet article et se consulteront mutuellement lorsque les frais liés à une demande de renseignements devraient, selon toute vraisemblance, être importants.

11. Artikel 11 (Regeling voor onderling overleg)

Dit artikel stelt een regeling voor onderling overleg in voor:

- het oplossen van moeilijkheden die voortkomen uit de toepassing of de interpretatie van het Akkoord;
- het bepalen van de procedures die moeten gevolgd worden voor de toepassing van het Akkoord.

De bevoegde autoriteiten kunnen zich daartoe rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen; dat wil zeggen dat het niet noodzakelijk langs diplomatieke weg moet verlopen. Het contact kan plaatshebben per brief, per mail, per telefoon, via een gesprek onder vier ogen of via elk ander middel dat hen schikt.

12. Artikel 12 (Inwerkingtreding)

Het Akkoord zal in werking treden wanneer elke Partij de andere Partij in kennis heeft gesteld van de voltooiing van haar binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding vereist is. Van Belgische kant zal die kennisgeving gebeuren zodra het Akkoord bekrachtigd zal kunnen worden.

Rekening houdend met het gemengd karakter van het Akkoord, zal zulks de goedkeuring vereisen van het federaal parlement en van de parlementen van de gefedereerde entiteiten.

De bepalingen van het Akkoord zullen van toepassing zijn:

- met betrekking tot strafrechtelijke belastingaangelegenheden, vanaf de datum van inwerkingtreding van het Akkoord; deze bepaling heeft betrekking op elke belastingaangelegenheid waarbij sprake is van een opzettelijke handeling die tot gerechtelijke vervolging kan leiden krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij;
- met betrekking tot niet-strafrechtelijke belastingaangelegenheden, op belastbare tijdperken die aanvangen op of na de datum van de inwerkingtreding van het Akkoord of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na de datum van de inwerkingtreding van het Akkoord ontstaan (dat wil zeggen de belastingvorderingen waarvoor het belastbaar feit zich voortdoet op of na de datum van de inwerkingtreding van het Akkoord).

11. Article 11 (Procédure amiable)

Cet article instaure une procédure amiable pour:

- régler les difficultés découlant de l'application ou de l'interprétation de l'Accord;
- déterminer les procédures à suivre pour l'application de l'Accord.

Pour ce faire, les autorités compétentes peuvent communiquer entre elles directement, c'est-à-dire qu'il n'est pas nécessaire de passer par la voie diplomatique. La communication peut se faire par lettre, courrier électronique, téléphone, réunion en face à face ou tout autre moyen à leur convenance.

12. Article 12 (Entrée en vigueur)

L'Accord entrera en vigueur lorsque chacune des Parties aura notifié à l'autre l'accomplissement de ses procédures internes nécessaires pour l'entrée en vigueur. Du côté belge, cette notification interviendra une fois que la ratification sera rendue possible.

Compte tenu du caractère mixte de l'Accord, cela nécessitera l'obtention de l'assentiment du Parlement fédéral et des parlements des entités fédérées.

Les dispositions de l'Accord seront applicables:

- en matière fiscale pénale, à compter de la date d'entrée en vigueur de l'Accord; cette disposition concerne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel passible de poursuites judiciaires en vertu du droit pénal de la Partie requérante;
- en matière fiscale non pénale, aux périodes imposables commençant à partir de la date d'entrée en vigueur de l'Accord ou, à défaut de période imposable, toutes les impositions prenant naissance à partir de la date d'entrée en vigueur de l'Accord (c'est-à-dire les impositions dont le fait générateur se produit à partir de la date d'entrée en vigueur de l'Accord).

13. Artikel 13 (Beëindiging)

Elke overeenkomstsluitende Partij kan het Akkoord beëindigen door de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Partij via diplomatieke weg kennis te geven van die beëindiging. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop de andere overeenkomstsluitende Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft. Krachtens artikel 17 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994, beëindigt de Koning de gemengde verdragen op voorstel van zowel de federale autoriteit als van de betrokken gefedereerde autoriteiten.

Alle verzoeken die zijn ontvangen tot de effectieve datum van beëindiging, zullen worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van het Akkoord. De bepalingen van artikel 9 met betrekking tot de vertrouwelijkheid blijven van toepassing op alle inlichtingen die op basis van het Akkoord werden uitgewisseld.

*
* *

De Regering is van oordeel dat het Akkoord dat aan uw instemming wordt voorgelegd, een toereikende oplossing biedt voor de administratieve bijstand in belastingaangelegenheden tussen België en Aruba.

De Regering stelt u bijgevolg voor snel met dit Akkoord in te stemmen opdat het zo spoedig mogelijk in werking zou kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

13. Article 13 (Dénonciation)

Chacune des Parties contractantes peut dénoncer l'Accord en notifiant cette dénonciation par la voie diplomatique à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante. Cette dénonciation prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'un délai de trois mois à compter de la date de réception de la notification de dénonciation par l'autre Partie contractante. En vertu de l'article 17 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994, le Roi dénonce les traités mixtes sur proposition tant de l'autorité fédérale que des autorités fédérées concernées.

Toutes les demandes reçues jusqu'à la date effective de la dénonciation seront traitées conformément aux dispositions de l'Accord. Les dispositions de l'article 9 relatives à la confidentialité restent applicables à tous les renseignements échangés sur la base de l'Accord.

*
* *

Le gouvernement estime que l'Accord qui est soumis à votre assentiment offre une solution satisfaisante en ce qui concerne l'assistance administrative en matière fiscale entre la Belgique et Aruba.

Le gouvernement vous propose par conséquent de donner rapidement votre assentiment à cet Accord afin qu'il puisse entrer en vigueur dans les plus brefs délais.

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Aruba, inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen, gedaan te Den Haag op 24 april 2014

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Akkoord tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Aruba, inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen, gedaan te Den Haag op 24 april 2014, zal volkomen uitwerking hebben.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à La Haye le 24 avril 2014

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'Accord entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à La Haye le 24 avril 2014, sortira son plein et entier effet.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 59.885/1/V
VAN 6 SEPTEMBER 2016**

Op 20 juli 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 6 september 2016,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet “houdende instemming met het Akkoord tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Aruba, inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen, gedaan te Den Haag op 24 april 2014”.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 1 september 2016. De kamer was samengesteld uit Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad, voorzitter, Jeroen Van Nieuwenhove en Koen Muylle, staatsraden, Marc Rigaux en Michel Tison, assessoren, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric Vanneste, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen Van Nieuwenhove, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 september 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met het akkoord met Aruba inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.²

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Akkoord “*between the Kingdom of Belgium and the Kingdom of the Netherlands, in respect of Aruba, for the exchange of information with respect to taxes*”, gedaan te ‘s-Gravenhage op 24 april 2014. Alleen de Engelse versie is authentiek; de Nederlandse en de Franse versie zijn een vertaling.

**AVIS DU CONSEIL D’ÉTAT
N° 59.885/1/V
DU 6 SEPTEMBRE 2016**

Le 20 juillet 2016, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu’au 6 septembre 2016,^(*) sur un avant-projet de loi “portant assentiment à l’Accord entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, en vue de l’échange de renseignements en matière fiscale, fait à La Haye le 24 avril 2014”.

L’avant-projet a été examiné par la première chambre des vacations le 1er septembre 2016. La chambre était composée de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d’État, président, Jeroen Van Nieuwenhove et Koen Muylle, conseillers d’État, Marc Rigaux et Michel Tison, assesseurs, et Greet Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric Vanneste, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen Van Nieuwenhove, conseiller d’État.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 6 septembre 2016.

*

1. En application de l’article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l’auteur de l’acte, le fondement juridique¹ et l’accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L’AVANT-PROJET

2. L’avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment à l’accord conclu avec Aruba en vue de l’échange de renseignements en matière fiscale².

^(*) Ce délai résulte de l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu’il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu’il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

¹ S’agissant d’un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité avec les normes supérieures.

² Accord “*between the Kingdom of Belgium and the Kingdom of the Netherlands, in respect of Aruba, for the exchange of information with respect to taxes*”, fait à La Haye le 24 avril 2014. Seule la version anglaise fait foi; les textes français et néerlandais sont des traductions.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten “over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen”, heeft op 3 februari 2011 geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.³

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Aruba.

Uit artikel 4, paragraaf 1, d), (ii), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “naar gelang het geval, de minister van Financiën van de federale regering en/of van de regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger”.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Aruba weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek.

Daarover werd blijkbaar reeds op 16 september 2015 in de schoot van het Overlegcomité een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 “tot hervorming der instellingen” gesloten.⁴

4. Artikel 11, paragrafen 2 en 3, van het verdrag voorziet in de mogelijkheid dat de bevoegde autoriteiten zich rechtstreeks met elkaar in verbinding kunnen stellen teneinde onderlinge overeenstemming te bereiken aangaande de procedures die moeten worden gevolgd ingevolge de artikelen 5, 6, 7 en 10 van het verdrag. Er kan worden aangenomen dat die onderlinge overeenstemming niet alleen betrekking kan hebben op concrete toepassingsgevallen, maar ook op regelingen met een algemene draagwijdte.

³ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 18 mei 2011 is bevestigd.

⁴ Aan de Raad van State is naar aanleiding van een eerdere adviesaanvraag al een niet-gedateerd en niet-ondertekend exemplaar van de tekst ervan bezorgd, getiteld “Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen”. Onder meer gelet op het gegeven dat de bij het akkoord betrokken partijen gezamenlijk instaan voor de financiering van de personeels- en werkingskosten van het centraal verbindingsbureau (artikel 19 van het akkoord), kan het eerst gevolg hebben nadat de parlementen van de verschillende betrokken partijen ermee hebben ingestemd bij wetgevende akte.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Le 3 février 2011, le Groupe de travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'autorité fédérale, les communautés et les régions “relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes”, a considéré que l'accord est un traité mixte³.

Eu égard à ce qui précède, la question se pose de savoir qui devra donner exécution en Belgique à une demande de renseignements émanant d'une autorité compétente d'Aruba.

Il résulte de l'article 4, paragraphe 1, d), (ii), de la convention que, par “autorité compétente” on entend, en ce qui concerne la Belgique, “suivant le cas, le ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou du gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé”.

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes d'Aruba de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements et à l'autorité fédérale, aux communautés et aux régions, de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète.

À ce sujet, un accord de coopération au sens de l'article 92*bis* de la loi spéciale du 8 août 1980 “de réformes institutionnelles” a manifestement déjà été conclu le 16 septembre 2015 au sein du Comité de concertation⁴.

4. L'article 11, paragraphes 2 et 3, de la convention prévoit la possibilité pour les autorités compétentes de communiquer entre elles directement afin de déterminer d'un commun accord les procédures à suivre en application des articles 5, 6, 7 et 10 de la convention. Il peut être admis que ce commun accord peut concerner non seulement des cas d'application concrets, mais aussi des modalités ayant une portée générale.

³ Des courriers du 18 mai 2011 ont confirmé que la Conférence interministérielle de la Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

⁴ Dans le cadre d'une demande d'avis antérieure, un exemplaire non daté et non signé du texte de cet accord de coopération, intitulé “Accord de coopération entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Communauté flamande et la Communauté germanophone dans le cadre de la directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE et dans le cadre des traités mixtes bilatéraux et multilatéraux entre le Royaume de Belgique et un autre État ou d'autres États qui prévoient la coopération administrative dans le domaine fiscal” a été transmis au Conseil d'État. Compte tenu notamment du fait que les parties concernées par l'accord assurent conjointement le financement des frais de personnel et de fonctionnement du bureau central de liaison (article 19 de l'accord), il ne pourra produire ses effets qu'après que les parlements des différentes parties concernées y auront donné leur assentiment par un acte législatif.

In verband met dergelijke overeenkomsten kan worden verwezen naar wat de Raad van State in advies 42 631/AV van 8 mei 2007 heeft opgemerkt:

“Voor zover deze akkoorden alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en verplichtingen die in het verdrag zelf reeds zijn opgenomen uitvoerbaar te maken, zijn deze akkoorden geen nieuwe verdragen, doch louter “*executive agreements*”. Ze behoeven dan ook niet door de Koning te worden gesloten. De Wetgevende Kamers hoeven er hun instemming niet aan te verlenen.⁵

Uit de praktijk blijkt echter ook dat sommige akkoorden wel zelf autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich brengen voor de overheden of de burgers. In dat geval dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Op grond van artikel 167, § 2, van de Grondwet zouden ze dan ook in beginsel door de Koning moeten worden gesloten en de Wetgevende Kamers zouden er hun instemming mee dienen te betuigen. Voor zover het gaat om “gemengde verdragen” dienen daarenboven de gemeenschaps- en/of gewestregeringen te worden betrokken bij het sluiten ervan en dienen ook de gemeenschaps- en/of gewestparlementen er hun instemming mee te verlenen.”⁶

Telkens als een overeenkomst wordt uitgewerkt, zal derhalve moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat. Is dat het geval, dan moet de geëigende procedure voor het sluiten ervan worden gevolgd en kan de regeling geen gevolg hebben dan nadat het de instemming van de bevoegde parlementaire vergaderingen heeft gekregen. Gelet op artikel 190 van de Grondwet, zal een dergelijke overeenkomst, om verbindend te zijn, moeten worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Voor zover de in het verdrag bepaalde mogelijkheid om overeenkomsten te sluiten aldus op een grondwetsconforme wijze wordt geïnterpreteerd,⁷ en voor zover deze overeenkomsten alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van het verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en de verplichtingen die in het verdrag zelf al zijn opgenomen uitvoerbaar te maken, rijzen er geen bezwaren in het licht van artikel 167 van de Grondwet.

⁵ Voetnoot 7 van advies 42 631/AV: Zie onder meer J. Masquelin, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique*, Brussel, 1980, p. 206-208; G. Craenen, *De staatsrechtelijke regeling van aanvaarding en invoering van verdragen in België*, Preadvies VVSRBN, Deventer, 2006, p. 7.

⁶ Adv.RvS 42 631/AV van 8 mei 2007 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 9 februari 2009 “houdende instemming met het Raamakkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Franse Republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend te Moeskroen op 30 september 2005”, *Parl.St. Senaat* 2007-08, nr. 4-912/1, 15.

⁷ Het op een grondwetsconforme wijze interpreteren van het verdrag houdt ook in dat waar in het verdrag melding wordt gemaakt van de bevoegde autoriteiten, het alleen om verordende bevoegdheid van de minister van Financiën (niet van een ambtenaar) kan gaan en dan nog voor zover die bevoegdheid betrekking heeft op regels van bijkomstige aard of van beperkt belang.

Concernant de tels accords, on pourra se référer aux observations que le Conseil d'État a formulées dans son avis 42 631/AG du 8 mai 2007:

“Pour autant que ces accords se limitent à prévoir l'exécution administrative et technique d'un traité et ne visent qu'à permettre l'exécution des droits et obligations qui y figurent, ces accords ne sont pas de nouveaux traités, mais de simple “*executive agreements*”. Ils ne doivent dès lors pas être conclus par le Roi. Les Chambres législatives ne doivent pas y donner leur assentiment⁵.

La pratique révèle cependant également que certains accords comportent bel et bien des réglementations autonomes qui font naître des droits et obligations nouveaux pour les autorités ou les citoyens. Pareils accords doivent dans ces cas être considérés comme des traités. Conformément à l'article 167, § 2, de la Constitution, ils devraient dès lors, en principe, être conclus par le Roi et recevoir l'assentiment des Chambres législatives. S'il s'agit “de traités mixtes”, les gouvernements communautaires et/ou régionaux doivent en outre être associés à leur conclusion et les parlements communautaires et/ou régionaux y donner eux aussi leur assentiment”⁶.

Chaque fois qu'un accord mutuel est élaboré, il conviendra par conséquent de vérifier s'il ne s'agit pas d'un traité. Si tel est le cas, il conviendra de suivre la procédure appropriée pour la conclusion de celui-ci et le dispositif ne pourra produire d'effet qu'après avoir reçu l'assentiment de toutes les assemblées parlementaires compétentes. Eu égard à l'article 190 de la Constitution, un tel accord devra être publié au *Moniteur belge* pour être contraignant.

Dans la mesure où la possibilité de conclure des accords mutuels, prévue dans la convention, est interprétée d'une manière conforme à la Constitution⁷ et pour autant que ces accords se limitent à prévoir l'exécution administrative et technique de la convention et ne visent qu'à permettre l'exécution des droits et obligations qui figurent déjà dans la convention proprement dite, elle ne suscite pas d'objection au regard de l'article 167 de la Constitution.

⁵ Note 7 de l'avis 42 631/AG: Voir notamment J. Masquelin, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique belges*, Bruxelles, 1980, pp. 206-208; G. Craenen, *De staatsrechtelijke regeling van aanvaarding en invoering van verdragen in België*, Preadvies VVSRBN, Deventer, 2006, p.7.

⁶ Avis C.E. 42 631/AG du 8 mai 2007 sur un avant-projet devenu la loi du 9 février 2009 “portant assentiment à l'Accord-cadre entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République française sur la coopération sanitaire transfrontalière, signé à Mouscron le 30 septembre 2005”, *Doc. parl., Sénat*, 2007-08, n° 4-912/1, p. 15.

⁷ Une interprétation de la convention conforme à la Constitution implique également que lorsque la convention fait mention des autorités compétentes, il ne peut s'agir que du pouvoir réglementaire du ministre des Finances (pas d'un fonctionnaire), et il faut encore que ce pouvoir concerne des règles de détail ou d'un intérêt limité.

Indien een overeenkomst echter tot gevolg heeft dat het toepassingsgebied van de regeling zou worden uitgebreid of gevolgen heeft voor de rechten en de plichten van de burgers, dan zal de overeenkomst niet kunnen worden beschouwd als een akkoord in vereenvoudigde vorm.

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Wilfried VAN VAERENBERGH

Si un accord mutuel a toutefois pour effet d'étendre le champ d'application du régime ou affecte les droits et les obligations des citoyens, la convention ne pourrait alors pas être considérée comme un accord en forme simplifiée.

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Wilfried VAN VAERENBERGH

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën, zijn ermee belast, in Onze naam, bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Akkoord tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Aruba, inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen, gedaan te Den Haag op 24 april 2014, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 17 oktober 2016

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances, sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'Accord entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, fait à La Haye le 24 avril 2014, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 17 octobre 2016

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

BIJLAGE

ANNEXE

AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS, IN RESPECT OF ARUBA,
FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION WITH RESPECT TO TAXES

**AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS, IN RESPECT OF ARUBA,
FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION WITH RESPECT TO TAXES**

**THE KINGDOM OF BELGIUM,
the Flemish Community,
the French Community,
the German-speaking Community,
the Flemish Region,
the Walloon Region,
and the Brussels-Capital Region,
on the one hand,**

AND

**THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS, IN RESPECT OF ARUBA,
on the other hand,**

DESIRING to facilitate the exchange of information with respect to taxes;

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Object and Scope of the Agreement

1. The Parties, through their competent authorities, shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration or enforcement of the domestic laws of the Parties concerning taxes covered by this Agreement, including information that is foreseeably relevant to the determination, assessment, enforcement or collection of tax with respect to persons subject to such taxes or to the investigation or prosecution of tax matters in relation to such persons. Information shall be exchanged in accordance with the provisions of this Agreement and shall be treated as confidential in the manner provided in Article 9.
2. As regards the Kingdom of the Netherlands, this Agreement shall apply only to Aruba.

Article 2

Jurisdiction

A requested Party is not obliged to provide information which is neither held by its authorities, nor in the possession of, nor obtainable by persons who are within its territorial jurisdiction.

Article 3

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to the following taxes imposed by or on behalf of the Parties:
 - a) in the case of Aruba: taxes of every kind and description imposed under national tax laws administrated by the Tax Inspector; and,
 - b) in the case of Belgium, taxes of every kind and description imposed on behalf of Belgium or of the political subdivisions or local authorities thereof.
2. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes imposed after the date of signature of this Agreement in addition to or in place of the existing taxes if the Parties, through their competent authorities, so agree. The competent authority of each Party shall notify the other of any substantial changes in laws which may affect the obligations of that Party pursuant to this Agreement.

Article 4

Definitions

1. In this Agreement:
 - a) the term “Aruba” means that part of the Kingdom of the Netherlands which is situated in the Caribbean Sea and consists of the territory of Aruba, including its territorial sea and any area beyond and adjacent to its territorial sea within which the Kingdom of the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights, but excluding the part thereof relating to Curaçao;
 - b) the term “Belgium” means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - c) the term “Party” means the Kingdom of the Netherlands, in respect of Aruba, or Belgium as the context requires;
 - d) the term “competent authority” means,
 - (i) in the case of Aruba, the Minister in charge of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Belgium, as the case may be, the Minister of Finance of the federal Government and/or of the Government of a Region and/or of a Community, or his authorised representative;
 - e) the term “person” means an individual, a company or any other body or group of persons;
 - f) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the term “publicly traded company” means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold “by the public” if the purchase or sale of shares is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;
 - h) the term “recognised stock exchange” means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Parties;
 - i) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;
 - j) the term “collective investment fund or scheme” means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form;
 - k) the term “public collective investment fund or scheme” means any collective investment scheme or fund in which the purchase, sale or redemption of shares or other interests is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

- l) the term “tax” means any tax covered by this Agreement;
 - m) the term “requesting Party” means the Party to this Agreement submitting a request for or having received information from the requested Party;
 - n) the term “requested Party” means the Party to this Agreement which is requested to provide information or has provided information in response to a request;
 - o) the term “information” means any fact, statement, document or record in whatever form;
 - p) the term “information gathering measures” means laws and administrative or judicial procedures enabling a requested Party to obtain and provide the information requested;
 - q) the term “criminal laws” means all criminal laws designated as such under domestic law, irrespective of whether such are contained in the tax laws, the criminal code or other statutes;
 - r) the term “criminal tax matters” means tax matters involving intentional conduct whether before or after the entry into force of this Agreement which is liable to prosecution under the criminal laws of the requesting Party.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 5

Exchange of Information Upon Request

1. The competent authority of the requested Party shall provide upon request by the requesting Party information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the requested Party needs such information for its own tax purposes or the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the requested Party if it had occurred in the territory of the requested Party. The competent authority of the requesting Party shall only make a request for information pursuant to this Article when it is unable to obtain the requested information by other means, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.
2. If the information in the possession of the competent authority of the requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, the requested Party shall use all appropriate information gathering measures to provide the requesting Party with the information requested, notwithstanding that the requested Party may not need such information for its own tax purposes.
3. If specifically requested by the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.

4. Notwithstanding any contrary provisions in its domestic laws, each Party shall have the authority, subject to the terms of Articles 1 and 2 of this Agreement, to obtain and to provide:
- a) information held by banks, other financial institutions, trusts, foundations and any person, including nominees and trustees, acting in an agency or fiduciary capacity;
 - b) information regarding the ownership of companies, partnerships, collective investment schemes, trusts, foundations and other persons, including information on all persons in an ownership chain, and
 - (i) in the case of collective investment schemes, information on shares, units and other interests;
 - (ii) in the case of trusts, information on settlors, trustees, protectors and beneficiaries;
 - (iii) in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries; and
 - (iv) in the case of persons that are neither collective investment schemes, trusts or foundations, equivalent information to the information in subparagraphs (i) to (iii),

provided that this Agreement does not create an obligation on the Parties to obtain or provide ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment funds or schemes unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties.
5. Any request for information shall be formulated with the greatest possible details and shall specify in writing:
- a) the identity of the person under examination or investigation;
 - b) the period for which the information is requested;
 - c) the nature of the information requested and the form in which the requesting Party would prefer to receive it;
 - d) the tax purpose for which the information is sought;
 - e) the reasons for believing that the information requested is foreseeably relevant to the administration or enforcement of the taxes of the requesting Party covered under Article 3, with respect to a person identified in subparagraph (a) of this paragraph;
 - f) grounds for believing that the information requested is present in the requested Party or is in the possession of or obtainable by a person within the jurisdiction of the requested Party;
 - g) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of, or able to obtain the requested information;
 - h) a statement that the request is in conformity with this Agreement;
 - i) a statement that the requesting Party has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulty.
6. The competent authority of the requested Party shall forward the requested information as promptly as possible to the requesting Party. To ensure a prompt response, the competent authority of the requested Party shall:

- a) confirm receipt of a request in writing to the competent authority of the requesting Party and shall notify the competent authority of the requesting Party of deficiencies in the request, if any, within 60 days of the receipt of the request;
- b) if the competent authority of the requested Party has been unable to obtain and provide the information within 90 days of receipt of the request, including if it encounters obstacles in furnishing the information or it refuses to furnish the information, it shall immediately inform the requesting Party, explaining the reason for its inability, the nature of the obstacles or the reasons for its refusal.

Article 6

Spontaneous Exchange of Information

The competent authorities may forward to each other, without prior request, information of which they have knowledge that may be foreseeably relevant in accordance with Article 1.

Article 7

Tax Examinations Abroad

1. The competent authority of the requesting Party may request that the competent authority of the requested Party allows representatives of the competent authority of the requesting Party to enter the territory of the requested Party to interview individuals and examine records with the prior written consent of the individuals or other persons concerned. The competent authority of the requesting Party shall give reasonable notice to the competent authority of the requested Party of the time and place of the intended meeting with the individuals concerned.
2. At the request of the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party may allow representatives of the competent authority of the requesting Party to attend a tax examination in the territory of the requested Party.
3. If the request referred to in paragraph 2 is granted, the competent authority of the requested Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the requesting Party of the time and place of the examination, the authority or person authorised to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested Party for the conduct of the examination. All decisions regarding the conduct of the tax examination shall be made by the requested Party conducting the examination.

Article 8

Possibility of Declining a Request

1. The competent authority of the requested Party may decline to assist:
 - a) where the request is not made in conformity with this Agreement;

- b) where the requesting Party has not pursued all means available in its own territory to obtain the information, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty; or
 - c) where the disclosure of the information requested would be contrary to public policy.
2. This Agreement shall not impose on a requested Party any obligation to provide information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, provided that information described in Article 5, paragraph 4, shall not by reason of that fact alone be treated as a secret or trade process.
 3. A request for information shall not be refused on the ground that the tax claim giving rise to the request is disputed.
 4. The requested Party may decline a request for information if the information is requested by the requesting Party to administer or enforce a provision of the tax law of the requesting Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a citizen of the requested Party as compared with a citizen of the requesting Party in the same circumstances.

Article 9

Confidentiality

Any information received by a Party under this Agreement shall be treated as confidential and may be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) in the jurisdiction of the Party concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use such information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information may not be disclosed to any other person or entity or authority or any other jurisdiction without the express written consent of the competent authority of the requested Party.

Article 10

Costs

Unless the competent authorities of the Parties otherwise agree, ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested Party, and extraordinary costs incurred in providing assistance (including reasonable costs of engaging external advisors in connection with litigation or otherwise) shall be borne by the requesting Party. At the request of either Party, the competent authorities shall consult with regard to this Article, and in particular the competent authority of the requested Party shall consult with the competent authority of the requesting Party in advance if the costs of providing information with respect to a specific request are expected to be extraordinary.

Article 11

Mutual Agreement Procedure

1. Where difficulties or doubts arise between the Parties regarding the implementation or interpretation of this Agreement, the competent authorities shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement.
2. In addition to the agreements referred to in paragraph 1, the competent authorities of the Parties may mutually agree on the procedures to be used under Articles 5, 6, 7 and 10.
3. The competent authorities of the Parties may communicate with each other directly for purposes of reaching agreement under this Article.

Article 12

Entry into Force

Each of the Parties shall notify the other in writing through diplomatic channels of the completion of the internal procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month after receipt of the later of these notifications, and shall have effect:

- a) for criminal tax matters on that date; and
- b) for all other matters covered in Article 1, in respect of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force or, where there is no taxable period, in respect of taxes due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

Article 13

Termination

1. Either Party may terminate the Agreement by giving a notice of termination in writing through diplomatic channels.
2. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notice of termination by the other Party. All requests received up to the effective date of termination will be dealt with in accordance with the terms of this Agreement.

3. A Party that terminates the Agreement shall remain bound by the provisions of Article 9 with respect to any information obtained under this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at The Hague, this 24 day of April 2014, in the English language.

Vertaling

AKKOORD

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN, TEN BEHOEVE VAN ARUBA,

INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGEN

**HET KONINKRIJK BELGIE,
de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap,
de Duitstalige Gemeenschap,
het Vlaamse Gewest,
het Waalse Gewest,
en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
enerzijds,**

EN

**HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN, TEN BEHOEVE VAN ARUBA,
anderzijds,**

WENSENDE de uitwisseling van inlichtingen inzake belastingen te vergemakkelijken,

ZIJN het volgende overeengekomen :

Traduction

ACCORD

ENTRE

LE ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE ROYAUME DES PAYS-BAS, EN CE QUI CONCERNE ARUBA,

EN VUE DE L'ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS EN MATIERE FISCALE

**LE ROYAUME DE BELGIQUE,
la Communauté flamande,
la Communauté française,
la Communauté germanophone,
la Région flamande,
la Région wallonne,
et la Région de Bruxelles-Capitale,
d'une part**

ET

**LE ROYAUME DES PAYS-BAS, EN CE QUI CONCERNE ARUBA,
d'autre part,**

DESIREUX de faciliter l'échange de renseignements en matière fiscale,

SONT CONVENUS des dispositions suivantes:

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van het Akkoord

1. Via hun bevoegde autoriteiten zullen de Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 9.
2. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is dit Akkoord alleen van toepassing op Aruba.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Artikel 3

Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is

1. Dit Akkoord is van toepassing op volgende belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de Partijen :
 - a) in Aruba : belastingen van elke soort en benaming die worden geheven overeenkomstig de nationale belastingwetgeving die wordt uitgevoerd door de *Tax Inspector*; en
 - b) in België : belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van België of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Article 1

Objet et champ d'application de l'Accord

1. Les Parties, par l'intermédiaire de leurs autorités compétentes, s'accordent une assistance par l'échange de renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application de la législation interne des Parties relative aux impôts visés par le présent Accord, y compris les renseignements vraisemblablement pertinents pour la détermination, l'établissement, l'application ou la perception de l'impôt en ce qui concerne les personnes soumises à ces impôts ou pour les enquêtes ou poursuites en matière fiscale se rapportant à ces personnes. Les renseignements sont échangés conformément aux dispositions du présent Accord et traités comme confidentiels selon les modalités prévues à l'article 9.
2. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le présent Accord ne s'applique qu'à Aruba.

Article 2

Compétence

Une Partie requise n'a pas obligation de fournir des renseignements qui ne sont pas détenus par ses autorités ou en la possession de personnes relevant de sa compétence territoriale, ou qui ne peuvent être obtenus par des personnes relevant de sa compétence territoriale.

Article 3

Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts suivants perçus par ou pour le compte des Parties:
 - a) en ce qui concerne Aruba: les impôts de toute nature ou dénomination établis conformément à la législation fiscale nationale administrée par le *Tax Inspector*; et,
 - b) en ce qui concerne la Belgique: les impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte de la Belgique ou de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat via hun bevoegde autoriteiten overeenkomen. De bevoegde autoriteit van elke Partij deelt de bevoegde autoriteit van de andere Partij alle belangrijke wijzigingen mee die in haar wetgeving zijn aangebracht en die een invloed kunnen hebben op de uit dit Akkoord voortvloeiende verplichtingen van die Partij.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. In dit Akkoord :
 - a) betekent de uitdrukking "Aruba" dat deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat gelegen is in de Caraïbische zee en dat bestaat uit het grondgebied van Aruba, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht of soevereine rechten uitoefent, maar met uitsluiting van het deel daarvan dat betrekking heeft op Curaçao;
 - b) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent ze het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - c) betekent de uitdrukking "Partij" het Koninkrijk der Nederlanden, voor Aruba of België, al naar het zinsverband vereist;
 - d) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":
 - (i) in Aruba, de Minister belast met Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - (ii) in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - e) betekent de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap of elke andere vereniging of groepering van personen;
 - f) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

2. Le présent Accord s'applique aussi aux impôts identiques ou analogues qui seraient établis après la date de signature du présent Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient si les Parties, par l'intermédiaire de leurs autorités compétentes, en conviennent. L'autorité compétente de chaque Partie notifie à l'autre autorité compétente toute modification substantielle de sa législation susceptible d'affecter les obligations de cette Partie résultant du présent Accord.

Article 4

Définitions

1. Dans le présent Accord:
 - a) le terme "Aruba" désigne la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située dans la Mer des Caraïbes et qui est constituée par le territoire d'Aruba, y compris sa mer territoriale ainsi que les zones situées au-delà de sa mer territoriale et adjacentes à celle-ci sur lesquelles, en conformité avec le droit international, le Royaume des Pays-Bas exerce une juridiction ou des droits souverains, à l'exception toutefois de la partie de ces zones se rattachant à Curaçao;
 - b) le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;
 - c) le terme "Partie" désigne, suivant le contexte, le Royaume des Pays-Bas, en ce qui concerne Aruba, ou la Belgique ;
 - d) l'expression "autorité compétente" désigne,
 - (i) en ce qui concerne Aruba, le Ministre en charge des Finances ou son représentant autorisé;
 - (ii) en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé;
 - e) le terme "personne" désigne une personne physique, une société ou tout autre groupement ou groupe de personnes;
 - f) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité considérée fiscalement comme une personne morale;

- g) betekent de uitdrukking "beursgenoteerd bedrijf" elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;
- h) betekent de uitdrukking "erkende effectenbeurs" elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de Partijen erkend is;
- i) betekent de uitdrukking "voornaamste klasse van aandelen" de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;
- j) betekent de uitdrukking "gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel" elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm;
- k) betekent de uitdrukking "openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel" elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel waarbij de aankoop, de verkoop of de inkoop van aandelen of andere belangen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;
- l) betekent de uitdrukking "belasting" elke in dit Akkoord bedoelde belasting;
- m) betekent de uitdrukking "verzoekende Partij" de Partij bij dit Akkoord die een verzoek om inlichtingen voorlegt of die inlichtingen heeft ontvangen van de aangezochte Partij;
- n) betekent de uitdrukking "aangezochte Partij" de Partij bij dit Akkoord aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken of die inlichtingen verstrekt heeft ten gevolge van een verzoek;
- o) betekent de uitdrukking "inlichtingen" elk feit, elke verklaring, elk document of stuk, in welke vorm ook;
- p) betekent de uitdrukking "de middelen voor het verzamelen van inlichtingen" wetten en administratieve of gerechtelijke procedures die een aangezochte Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;
- q) betekent de uitdrukking "strafrecht" elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten;
- r) betekent de uitdrukking "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen — hetzij vóór de inwerkingtreding van dit Akkoord, hetzij erna — die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden.

- g) l'expression "société cotée" désigne toute société dont la catégorie principale d'actions est cotée sur une bourse reconnue, les actions cotées de la société devant pouvoir être achetées ou vendues facilement par le public. Les actions peuvent être achetées ou vendues "par le public" si l'achat ou la vente des actions n'est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d'investisseurs;
- h) l'expression "bourse reconnue" désigne toute bourse déterminée d'un commun accord par les autorités compétentes des Parties;
- i) l'expression "catégorie principale d'actions" désigne la ou les catégories d'actions représentant la majorité des droits de vote et de la valeur de la société;
- j) l'expression "fonds ou dispositif de placement collectif" désigne tout instrument de placement groupé, quelle que soit sa forme juridique;
- k) l'expression "fonds ou dispositif de placement collectif public" désigne tout fonds ou dispositif de placement collectif dans lequel l'achat, la vente ou le rachat des actions ou autres participations n'est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d'investisseurs;
- l) le terme "impôt" désigne tout impôt visé par le présent Accord;
- m) l'expression "Partie requérante" désigne la Partie au présent Accord qui soumet une demande de renseignements ou qui a reçu des renseignements de la Partie requise;
- n) l'expression "Partie requise" désigne la Partie au présent Accord à laquelle des renseignements sont demandés ou qui a fourni des renseignements en réponse à une demande;
- o) le terme "renseignement" désigne tout fait, énoncé ou document, quelle qu'en soit la forme;
- p) l'expression "mesures de collecte de renseignements" désigne les dispositions législatives et réglementaires ainsi que les procédures administratives ou judiciaires qui permettent à une Partie requise d'obtenir et de fournir les renseignements demandés;
- q) l'expression "droit pénal" désigne toute disposition pénale qualifiée de telle en droit interne, qu'elle figure dans la législation fiscale, dans la législation pénale ou dans d'autres lois;
- r) l'expression "en matière fiscale pénale" désigne toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel, avant ou après l'entrée en vigueur du présent Accord, qui est passible de poursuites en vertu du droit pénal de la Partie requérante.

2. Voor de toepassing van dit Akkoord op enig tijdstip door een Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die Partij van toepassing zijnde belastingwettrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek van de verzoekende Partij de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte Partij die inlichtingen nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden en ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze op het grondgebied van de aangezochte Partij plaats zouden vinden. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zal enkel een verzoek om inlichtingen conform dit artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.
2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt de aangezochte Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.
3. Wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.
4. Niettegenstaande elke andersluidende bepaling in haar binnenlandse wetgeving en onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 1 en 2 van dit Akkoord, heeft elke Partij de bevoegdheid om volgende inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken :
 - a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen, trusts, stichtingen en personen, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders, die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon;
 - b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere personen, daaronder begrepen inlichtingen aangaande alle personen in een eigendomsketen, en

2. Pour l'application du présent Accord à un moment donné par une Partie, tout terme ou toute expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cette Partie, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal applicable de cette Partie prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cette Partie.

Article 5

Echange de renseignements sur demande

1. L'autorité compétente de la Partie requise fournit, sur demande de la Partie requérante, les renseignements aux fins visées à l'article 1. Ces renseignements doivent être échangés, que la Partie requise en ait ou non besoin à ses propres fins fiscales et que l'acte faisant l'objet de l'enquête constitue ou non une infraction pénale selon le droit de la Partie requise s'il s'était produit sur le territoire de cette Partie. L'autorité compétente de la Partie requérante ne soumet une demande de renseignements en vertu du présent article que lorsqu'elle n'est pas à même d'obtenir les renseignements demandés par d'autres moyens, sauf lorsque le recours à ces autres moyens susciterait des difficultés disproportionnées.
2. Si les renseignements en la possession de l'autorité compétente de la Partie requise ne sont pas suffisants pour lui permettre de donner suite à la demande de renseignements, la Partie requise prend toutes les mesures adéquates de collecte de renseignements nécessaires pour fournir à la Partie requérante les renseignements demandés, même si la Partie requise n'a pas besoin de ces renseignements à ses propres fins fiscales.
3. Sur demande spécifique de l'autorité compétente de la Partie requérante, l'autorité compétente de la Partie requise fournit les renseignements visés au présent article, dans la mesure où son droit interne le lui permet, sous la forme de dépositions de témoins et de copies certifiées conformes aux documents originaux.
4. Nonobstant toute disposition contraire de sa législation interne, chaque Partie a le droit, sous réserve des termes des articles 1 et 2 du présent Accord, d'obtenir et de fournir:
 - a) les renseignements détenus par les banques, les autres institutions financières, les fiducies (*trusts*), les fondations et toute personne agissant en qualité de mandataire ou de fiduciaire;
 - b) les renseignements concernant la propriété des sociétés, sociétés de personnes, dispositifs de placement collectif, fiducies (*trusts*), fondations et autres personnes, y compris les renseignements concernant toutes les personnes faisant partie d'une chaîne de propriété, et

- (i) in het geval van gemeenschappelijke beleggingsstelsels, inlichtingen aangaande aandelen, bewijzen van deelneming en andere belangen;
- (ii) in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers (*settlers*), beheerders (*trustees*), toezichhouders (*protectors*) en gerechtigden;
- (iii) in het geval van stichtingen, inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden; en
- (iv) in het geval van personen die geen gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts of stichtingen zijn, inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan de in subparagrafen (i) tot (iii) vermelde inlichtingen,

op voorwaarde dat dit Akkoord voor de Partijen niet de verplichting doet ontstaan om inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of -stelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt.

5. Elk verzoek om inlichtingen wordt zo gedetailleerd mogelijk opgesteld en vermeldt schriftelijk :
 - a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;
 - b) de periode waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;
 - c) de aard van de gevraagde inlichtingen en de vorm waarin de verzoekende Partij die inlichtingen bij voorkeur wenst te ontvangen;
 - d) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - e) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de in artikel 3 bedoelde belastingen van de verzoekende Partij met betrekking tot een in subparagraaf a) van deze paragraaf vermelde persoon;
 - f) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of kunnen verkregen worden door een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;
 - g) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen of dat hij die gevraagde inlichtingen kan verkrijgen;
 - h) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;
 - i) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij doet de gevraagde inlichtingen zo vlug mogelijk toekomen aan de verzoekende Partij. Teneinde een snel antwoord te verzekeren :

- (i) en ce qui concerne les dispositifs de placement collectif, les renseignements sur les actions, parts et autres participations;
 - (ii) en ce qui concerne les fiducies (*trusts*), les renseignements sur les constituants (*settlers*), les fiduciaires (*trustees*), les protecteurs (*protectors*) et les bénéficiaires;
 - (iii) en ce qui concerne les fondations, les renseignements sur les fondateurs, les membres du conseil de la fondation et les bénéficiaires; et
 - (iv) en ce qui concerne les personnes qui ne sont ni des dispositifs de placement collectif, ni des fiducies (*trusts*) ni des fondations, des renseignements équivalents aux renseignements mentionnés aux sous-paragraphes (i) à (iii);
- en outre, le présent Accord n'oblige pas les Parties à obtenir ou fournir les renseignements en matière de propriété concernant des sociétés cotées ou des fonds ou dispositifs de placement collectif publics, sauf si ces renseignements peuvent être obtenus sans susciter des difficultés disproportionnées.
5. Toute demande de renseignements est formulée de manière aussi détaillée que possible et précise par écrit :
- a) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;
 - b) la période pour laquelle les renseignements sont demandés;
 - c) la nature des renseignements demandés et la forme sous laquelle la Partie requérante préférerait les recevoir;
 - d) le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés;
 - e) les raisons qui donnent à penser que les renseignements demandés sont vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application des impôts de la Partie requérante visés à l'article 3 en ce qui concerne une personne identifiée au sous-paragraphe a) du présent paragraphe;
 - f) les raisons qui donnent à penser que les renseignements demandés se trouvent dans la Partie requise, sont en la possession d'une personne relevant de la compétence de la Partie requise, ou peuvent être obtenus par une personne relevant de la compétence de cette Partie;
 - g) dans la mesure où ils sont connus, les nom et adresse de toute personne dont il y a lieu de penser qu'elle est en possession des renseignements demandés, ou qu'elle est à même de les obtenir;
 - h) une déclaration précisant que la demande est conforme au présent Accord;
 - i) une déclaration précisant que la Partie requérante a utilisé pour obtenir les renseignements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, hormis ceux qui susciteraient des difficultés disproportionnées.
6. L'autorité compétente de la Partie requise transmet aussi rapidement que possible à la Partie requérante les renseignements demandés. Pour assurer une réponse rapide, l'autorité compétente de la Partie requise:

a) bevestigt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij schriftelijk de ontvangst van een verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij en stelt ze de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij binnen 60 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek in kennis van eventuele onvolkomenheden aan het verzoek ;

b) indien de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet in staat is om binnen 90 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek de inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken, onder meer indien zij geconfronteerd wordt met hinderpalen bij het verstrekken van de inlichtingen of indien zij weigert de inlichtingen te verstrekken, brengt zij de verzoekende Partij daarvan onmiddellijk op de hoogte, en gaat daarbij nader in op de reden voor haar onvermogen, de aard van de hinderpalen of de redenen voor haar weigering.

Artikel 6

Spontane uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten kunnen elkaar, zonder voorafgaand verzoek daartoe, inlichtingen toesturen waarvan zij op de hoogte zijn die naar verwachting relevant kunnen zijn overeenkomstig artikel 1.

Artikel 7

Belastingcontroles in het buitenland

1. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vragen om toe te staan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij het grondgebied van de aangezochte Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de natuurlijke personen of van andere betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij binnen een redelijke termijn in kennis van het tijdstip en de plaats van de geplande ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.
2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij toestaan om een belastingcontrole bij te wonen op het grondgebied van de aangezochte Partij.
3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de persoon die gemachtigd is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door de aangezochte Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de aangezochte Partij die de controle uitvoert.

- a) accuse réception de la demande par écrit à l'autorité compétente de la Partie requérante et, dans les 60 jours à compter de la réception de la demande, avise cette autorité des éventuelles lacunes de la demande;
- b) si l'autorité compétente de la Partie requise n'a pu obtenir et fournir les renseignements dans les 90 jours à compter de la réception de la demande, y compris dans le cas où elle rencontre des obstacles pour fournir les renseignements ou refuse de fournir les renseignements, elle en informe immédiatement la Partie requérante, en indiquant les raisons de l'incapacité dans laquelle elle se trouve de fournir les renseignements, la nature des obstacles rencontrés ou les motifs de son refus.

Article 6

Echange spontané de renseignements

Les autorités compétentes peuvent se transmettre mutuellement, sans demande préalable, les renseignements dont elles ont connaissance qui peuvent être vraisemblablement pertinents conformément à l'article 1.

Article 7

Contrôles fiscaux à l'étranger

1. L'autorité compétente de la Partie requérante peut demander que l'autorité compétente de la Partie requise autorise des représentants de l'autorité compétente de la Partie requérante à entrer sur le territoire de la Partie requise pour interroger des personnes physiques et examiner des documents, avec le consentement écrit préalable des personnes physiques, ou des autres personnes, concernées. L'autorité compétente de la Partie requérante fait connaître dans un délai raisonnable à l'autorité compétente de la Partie requise la date et le lieu de la réunion prévue avec les personnes physiques concernées.
2. A la demande de l'autorité compétente de la Partie requérante, l'autorité compétente de la Partie requise peut autoriser des représentants de l'autorité compétente de la Partie requérante à assister à un contrôle fiscal sur le territoire de la Partie requise.
3. Si la demande visée au paragraphe 2 est acceptée, l'autorité compétente de la Partie requise qui conduit le contrôle fait connaître, aussitôt que possible, à l'autorité compétente de la Partie requérante la date et le lieu du contrôle, l'autorité ou la personne autorisée à conduire le contrôle ainsi que les procédures et conditions exigées par la Partie requise pour la conduite du contrôle. Toute décision relative à la conduite du contrôle fiscal est prise par la Partie requise qui conduit le contrôle.

Artikel 8

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen:
 - a) wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend;
 - b) wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden; of
 - c) wanneer het bekend maken van de gevraagde inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.
2. Dit Akkoord verplicht een aangezochte Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, op voorwaarde dat inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet omwille van dat enkele feit als een geheim of handelswerkwijze behandeld worden.
3. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.
4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een burger van de aangezochte Partij ten opzichte van een burger van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

Artikel 9

Vertrouwelijkheid

Alle inlichtingen die door een Partij ingevolge dit Akkoord zijn verkregen worden als vertrouwelijk behandeld en mogen alleen ter kennis worden gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) binnen het rechtsgebied van de Partij die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in dit Akkoord bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Article 8

Possibilité de décliner une demande

1. L'autorité compétente de la Partie requise peut refuser l'assistance:
 - a) lorsque la demande n'est pas soumise en conformité avec le présent Accord;
 - b) lorsque la Partie requérante n'a pas utilisé pour obtenir les renseignements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, sauf lorsque le recours à ces moyens susciterait des difficultés disproportionnées; ou
 - c) lorsque la communication des renseignements demandés serait contraire à l'ordre public.
2. Le présent Accord n'oblige pas une Partie requise à fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, étant entendu que les renseignements visés à l'article 5, paragraphe 4, ne seront pas, pour ce seul motif, traités comme un secret ou un procédé commercial.
3. Une demande de renseignements ne peut être rejetée au motif que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée.
4. La Partie requise peut rejeter une demande de renseignements si les renseignements sont demandés par la Partie requérante pour appliquer ou exécuter une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante, ou toute obligation s'y rattachant, qui est discriminatoire à l'encontre d'un citoyen de la Partie requise par rapport à un citoyen de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances.

Article 9

Confidentialité

Tout renseignement reçu par une Partie en vertu du présent Accord est tenu confidentiel et ne peut être divulgué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) relevant de la compétence de cette Partie qui sont concernées par l'établissement, la perception, le recouvrement ou l'exécution des impôts visés par le présent Accord, ou par les poursuites ou les décisions en matière de recours se rapportant à ces impôts. Ces personnes ou autorités ne peuvent utiliser ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état lors d'audiences publiques de tribunaux ou dans des décisions judiciaires. Les renseignements ne peuvent être divulgués à toute autre personne, entité ou autorité ou à toute autre autorité étrangère sans l'autorisation écrite expresse de l'autorité compétente de la Partie requise.

Artikel 10

Kosten

Tenzij de bevoegde autoriteiten van de Partijen anders overeenkomen, worden gewone kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand gedragen door de aangezochte Partij en worden buitengewone kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand (daaronder begrepen de redelijke kosten voor het inschakelen van externe raadgevers in verband met rechtszaken of anderszins) gedragen door de verzoekende Partij. Op verzoek van één van beide Partijen plegen de bevoegde autoriteiten overleg met elkaar aangaande dit artikel, en in het bijzonder pleegt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vooraf overleg met de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij wanneer de kosten voor het verstrekken van inlichtingen betreffende een specifiek verzoek naar verwachting buitengewoon zullen zijn.

Artikel 11

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de toepassing of de interpretatie van dit Akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.
2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge de artikelen 5, 6, 7 en 10.
3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Elke Partij stelt de andere Partij schriftelijk langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de binnenlandse procedures die door haar wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Akkoord zijn vereist. Dit Akkoord zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand na de ontvangst van de laatste van deze kennisgevingen en zal van toepassing zijn :

- a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft : op die datum; en
- b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is : op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden.

Article 10

Frais

A moins que les autorités compétentes des Parties n'en conviennent autrement, les frais ordinaires exposés pour fournir l'assistance sont supportés par la Partie requise, et les frais extraordinaires exposés pour fournir l'assistance (y compris les frais raisonnables résultant du recours à des conseillers externes dans le cadre du contentieux ou à d'autres fins) sont supportés par la Partie requérante. A la demande de l'une ou l'autre des Parties, les autorités compétentes se concertent au sujet du présent article. En particulier, l'autorité compétente de la Partie requise consulte à l'avance l'autorité compétente de la Partie requérante si elle s'attend à ce que la fourniture de renseignements concernant une demande spécifique donne lieu à des frais extraordinaires.

Article 11

Procédure amiable

1. En cas de difficultés ou de doutes entre les Parties au sujet de l'application ou de l'interprétation du présent Accord, les autorités compétentes s'efforcent de régler la question par voie d'accord amiable.
2. Outre les accords visés au paragraphe 1, les autorités compétentes des Parties peuvent déterminer d'un commun accord les procédures à suivre en application des articles 5, 6, 7 et 10.
3. Les autorités compétentes des Parties peuvent communiquer entre elles directement lorsqu'elles recherchent un accord en application du présent article.

Article 12

Entrée en vigueur

Chacune des Parties notifiera à l'autre par écrit et par la voie diplomatique l'accomplissement des procédures internes requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Accord. Le présent Accord entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois à compter de la réception de la seconde de ces notifications, et prendra effet:

- a) en matière fiscale pénale, à cette date; et
- b) pour toutes les autres questions visées à l'article 1, en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Accord ou, à défaut de période imposable, en ce qui concerne les impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Accord.

Artikel 13

Beëindiging

1. Elke Partij kan het Akkoord beëindigen door schriftelijk langs diplomatieke weg kennis te geven van de beëindiging.
2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop de andere Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft. Alle verzoeken die tot de effectieve datum van beëindiging worden ontvangen, zullen worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord.
3. Een Partij die het Akkoord beëindigt blijft gebonden door de bepalingen van artikel 9 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge dit Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Den Haag, op 24 april 2014, in de Engelse taal.

Article 13

Dénonciation

1. Chacune des Parties peut dénoncer l'Accord en notifiant cette dénonciation par écrit et par la voie diplomatique.
2. Cette dénonciation prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'un délai de trois mois à compter de la date de réception de la notification de dénonciation par l'autre Partie. Toutes les demandes reçues jusqu'à la date effective de dénonciation seront traitées conformément aux termes du présent Accord.
3. Une Partie qui dénonce l'Accord reste liée par les dispositions de l'article 9 pour tous renseignements obtenus en application du présent Accord.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT à La Haye, le 24 avril 2014, en double exemplaire, en langue anglaise.